

FESTIVA

MAJOR

2012

Patim, patam, vi blanc
Escoles de l'Ateneu Igualadí
Núm. 29, 2012

DE L'ATENEU

AMPA Escoles de l'Ateneu Igualadí	04
EL CARTELL DE LA FESTA MAJOR Isards	06
AUCA DE LA FESTA MAJOR Puputs i Gavines	07
LA CUA DE LA VÍBRIA Pollets, Aneguets i Formiguetes	08
LA VÍBRIA AMB ULLS DE FORMIGUETES Formiguetes	10
CUCA, LA NOSTRA CUCA Formiguetes i Conillets	12
SI JO FOS UN CAPGRÓS D'IGUALADA Ocells	14
PENSAR, COOPERAR, CREAR, GAUDIR Lleons	16
EL REI DE CABOLOLÀNDIA Conillets, Ocells, Lleons i Castors	19
LA BANDA Àguiles	22
VISITA A L'ÀGUILA Àguiles	24
ELS GEGANTS D'IGUALADA Aranyes	26
EL CORREFOC Isards	29
ELS DRACS Gavines	32
THE DRAGON TANIWHA FROM NEW ZELAND Gavines	34
CASTELLS I CASTELLERS Castors	36
FOCS ARTIFICIALS Puputs	38
RECORDS DE FESTA MAJOR Educació Infantil i Primària	40
PER QUÈ CELEBREM LA FESTA MAJOR? Educació Infantil i Primària	42
LES FESTES ARREU DE CATALUNYA Escola Anoia	44

Patim, patam, vi blanc
Escoles de l'Ateneu Igualadí
Núm. 29, 2012

Consell de redacció:

Álex Bolaños
Oriol Fornaguera
Arnau Tomàs
Laia Torras
Lena Carles
Maria Claramunt
Ton Alcoberro
Carla Blaya
Paula Berrocal
Elsa Bisbal

Coordinació de la revista:

Juanjo Angullo
Fina Fernández
Rosa Maria Majoral
Laura Palet
Anna Tomàs

Aquesta revista ha estat possible gràcies a la col·laboració d'un grup de persones. A totes elles, el nostre agraïment.

Arxiu Comarcal de l'Anoia
Institut Municipal de Cultura de l'Ajuntament d'Igualada
Maria Enrich
Toni Monclús
Albert Nolla
Grup de diables Mal Llamp, Salvador Puig
NYTT, Jordi Valldaura
Tintaprint
AMPA
Escola Anoia

La Festa Major és la festa més gran, la festa de tots i una de les festes més antigues de la ciutat.

Què vol dir tot això?

Començo pel final. Si és una de les festes més antigues de la ciutat, això vol dir que a la Festa Major d'Igualada hi ha actes que se celebren des de fa molts, molts anys. Quan els carrers eren de fang i encara no hi havia cotxes, ni mòbils, ni ordinadors, ni tan sols televisors. Llavors, per exemple, ja es feien cercaviles (se'n deien pasacalles), exhibicions castelleres, ballades de sardanes, l'ofici de Festa Major dedicat a Sant Bartomeu, amb totes les autoritats i el Salero que els obria pas, i ja hi havia un pregoner que anunciava el programa de la Festa.

Però la Festa Major, a més d'aquests actes de tota la vida, n'ha anat sumant de nous per adaptar-se als costums de cada moment fins arribar als temps actuals; si no ho hagués fet hauria quedat una festa antiquada, seria com una festa de museu, només per mirar sense gaudir-la. És per això que, actualment, la nostra Festa Major té una tabalada i un correfoc, i concerts de música moderna i l'espectacle piromusical i tants i tants actes més que abans no existien.

La Festa Major també és —i ha de ser!— la festa de tothom: dels avis, dels pares, dels joves i dels nens. Cadascú s'ho ha de passar bé amb les seves activitats. Per això, n'hi ha d'haver per a tots els gustos i de tots els colors.

Recordo que quan era regidora de l'Ajuntament i s'acostava la Festa Major, venien molts grups, entitats i persones per participar en l'organització. Ens reuníem sovint, i a vegades discutíem. I això era bo perquè volia dir que tothom se sentia seva la Festa. Com ha de ser.

I, en primer lloc, seguint aquest camí a l'inrevés, la Festa Major és la festa més gran. Major vol dir exactament això: més gran. És la festa més gran perquè no és una festa només d'un barri, d'un carrer, d'una entitat o d'un grupet de gent; sinó que és la festa de tota la ciutat. Durant els dies de Festa Major, per Igualada a tothora se sent música o petards o crits i rialles. Perquè ens agrada sortir al carrer per passar-nos-ho bé i fer tota la gresca del món.

Aquest curs a l'Escola heu treballat la Festa Major i heu celebrat la primera Festa Major de l'Escola. En aquest número del "Patim, patam, vi blanc" hi agrupeu bona part dels vostres treballs. Fan goig de debò! Trobo que tot plegat està bé, que està molt bé, perquè quan a finals d'agost comenci la gresca, quan surti la primera cercavila al carrer, hi reconeixereu els Gegants d'Igualada, la Conxita Teixidora i el Tonet Blanquer; podreu saludar els capgrossos i dir-los pel seu nom: "Hola, Rufus! Hola, Petra! Hola, Mosca i Martingales!" podreu ballar amb la Pia i el Tomeu i segur que haureu de fer més d'una corredissa per esquivar les guspines de foc del Drac i de la Víbria...

Veureu que la Festa Major del 2012 serà diferent: serà més vostra i la disfrutareu molt més!

Maria Enrich

El cartell de la Festa Major serveix per anunciar i presentar la festa local per excel·lència a tota la població d'Igualada, i també a les poblacions veïnes. La Festa Major d'Igualada se celebra el cap de setmana més proper al 24 d'agost, que és Sant Bartomeu, el patró de la ciutat.

Els primers cartells de la Festa Major, del s.xviii i principis del s.xix, servien també com a programa, per presentar tots els actes, balls, esdeveniments esportius i els àpats extraordinaris.

A partir de l'any 1940, l'Ajuntament va organitzar un concurs de cartells. En els últims anys, l'Ajuntament encarrega el disseny del cartell a un estudi especialitzat.

Els cartells són un reflex de les modes artístiques de cada època.

Hem fet una selecció dels cartells de la Festa Major, des de principis del s.xx. N'hem triat un de cada dècada, fins a l'actualitat, amb la mostra dels cartells dels últims set anys.

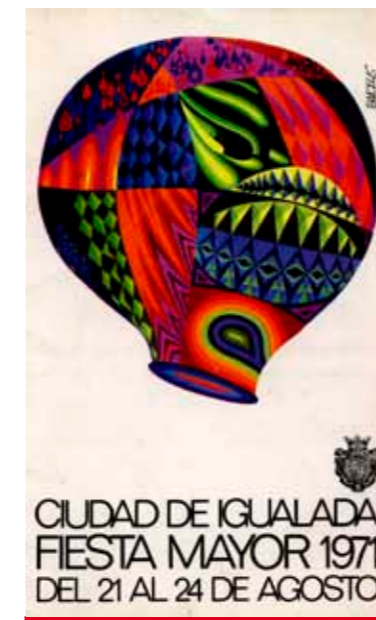
1906 · Anònim

1919 · Joan d'Ivori

1927 · Gaspar Camps

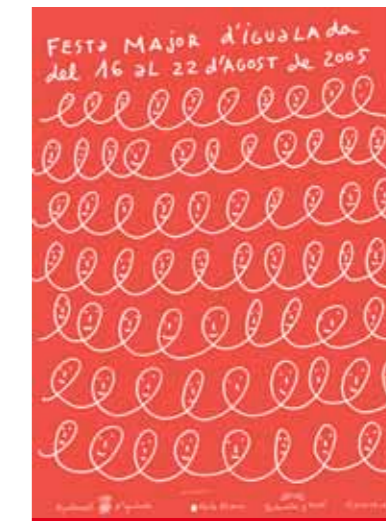
1971 · Salvador Balcells

1987 · Pere Noguera

1998 · Saya

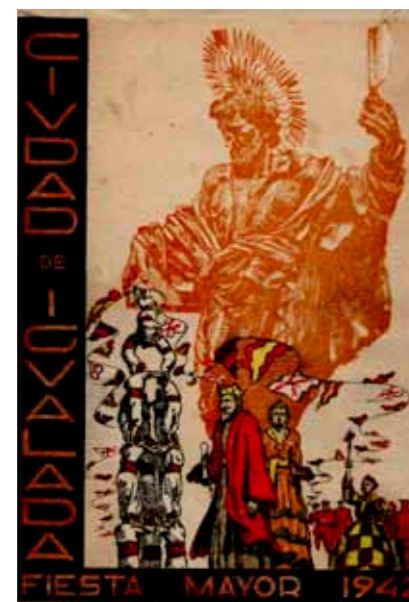
2005 · Ramon Enrich

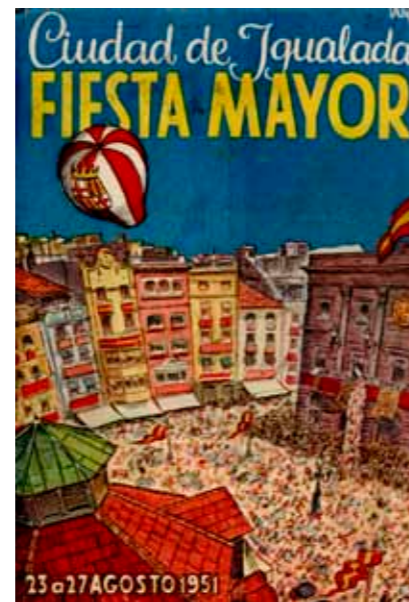
2006 · Àrea Publicitat

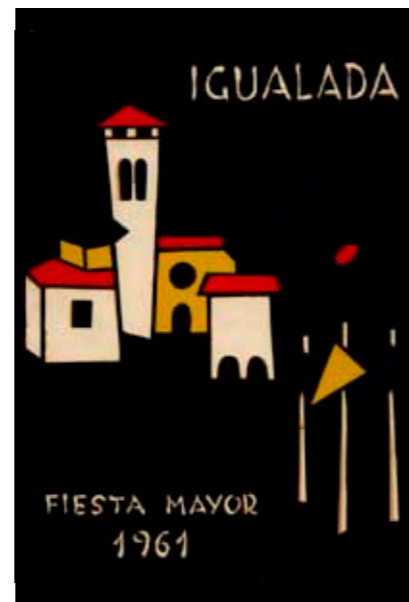
1933 · Odon Roca

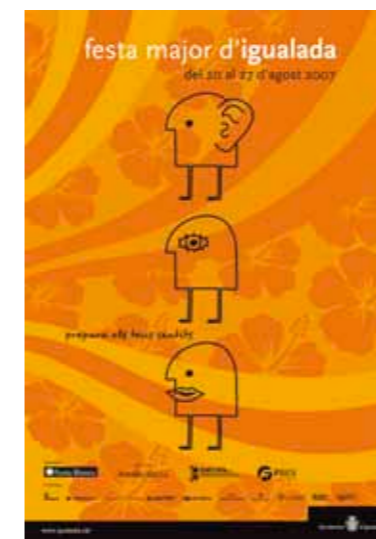
1942 · Llacuna

1951 · Puig

1961 · Vilanova

2007 · Àrea Publicitat

2008 · Martí Riba

2009 · Jaume Enrich

2010 · Miquel Gleyal

2011 · Albert Burzón - Ester Comenge

Dins l'àrea d'Educació Visual i Plàstica ens iniciem en el disseny gràfic.

Per aquest motiu ens vam animar a dissenyar el cartell de la nostra Festa Major, i vam demanar assessorament al Ramon Enrich, pare del Ramon d'aquesta classe i autor del cartell de la Festa Major de l'any 2005.

Després d'una xerrada amb ell i d'observar uns quants cartells de diferents personatges i diferents èpoques, ens van quedar clares unes quantes idees:

- Un cartell ha de saber transmetre una idea.
- Ha de ser impactant, semblant a un cop de puny.
- I, a més, no ha de ser complicat d'entendre.

Després d'un temps de reflexió, cadascú va portar a classe una proposta i a partir d'aquí el treball va ser: retallar, enganxar, pintar, compondre, polir, comentar amb el company, observar, rectificar i acabar.

Resultat: 23 cartells de Festa Major i la portada de la revista.

Montserrat i Rosa Maria

1. Amb la lectura del pregó comença la Festa Major. El pregó ha començat i tothom ho ha celebrat.

2. Ja veig la cercavila fent una gran fila. Capgrossos i gegants que ballen molt elegants.

3. Quin soroll que arriba de petards: són els dracs i els diables plegats. Van caminant a poc a poc i tot es torna roig com el foc.

4. Els Jocs Bèsties han començat i tothom hi ha participat. Curses de sofàs i llançament de llibres, pesca salada i curses de síndries.

5. Per Sant Bartomeu, patró d'Igualada, van a ofici grans i mainada. En sortir tota la gent van a la plaça de l'Ajuntament.

6. La gralla ha sonat i els castells s'han enfilat. L'enxaneta l'ha coronat i la mà ha alçat.

7. Comença el ball de nit i surten grans i petits. Tot té un aire festiu: estem al mig de l'estiu.

8. A la fira d'Igualada llums, soroll i mainada. Pugem a la nòria, arribem més amunt que la boira.

9. La Festa Major s'ha acabat i a les Comes hem anat. Jocs artificials a la gespa gaudint de la fresca del vespre.

Els nens i nenes de cycle mitjà han treballat l'auca en els tallers d'escriptura que es desenvolupen al llarg del curs per conèixer diferents tipologies textuais.

El treball que s'ha dut a terme els ha permès analitzar diferents auques i observar que l'auca és una forma popular d'explicar històries per mitjà d'unes imatges acompanyades d'uns rodolins.

Al'aula s'ha realitzat un treball de documentació sobre els actes que se celebren per la Festa Major d'Igualada. Els més representatius per il·lustrats amb aquarel·les. El treball literari s'ha fet col·lectivament, inventant rodolins que expliquessin cada vinyeta. El resultat és aquesta auca de la Festa Major.

Rosa Maria Majoral

LA CUA DE LA VÍBRIA

Pollets, Anequets, Pingüins i Formiguetes · Llar · Educació Infantil

Nens i nenes... tots a punt!!!

És l'hora del conte i avui en tenim un de nou: LA CUA DE LA VÍBRIA. Tots ben atents, amb els culs ben asseguts i les orelles ben destapades, que comença!!!

El conte LA CUA DE LA VÍBRIA, de la Maria Enrich i en Llorenç Amer, ha ajudat que els nens i nenes de la Llar coneguem millor els gegants d'Igualada, els capgrossos, el drac i, sobretot, la víbria!!!

Al principi alguns nens mostraven cert respecte vers els personatges, però de mica en mica ens hem anat fent amics.

Després de conèixer el conte, vam decidir que seria molt bonic poder fer sortir els personatges del llibre i tenir-ne uns de ben grans!!! Així que hem creat els personatges: uns nens han pintat els gegants, uns altres les seves faldilles, i uns altres el drac, la víbria o els capgrossos.

Ens ho hem passat d'allò més bé, i ara, gaudim plegats de l'explicació del conte amb els personatges gegants. La nostra víbria treu foc pels queixals i tira "petards" de confeti de colors.

Alicia Bolaños
Mònica Cazalla
Alba Colell
Brigitte Escolar
Anna Jorba
Mercè Franquesa
Laura Palet
Laura Soto

"AI POBRA DE MI! QUÈ FARÉ
AMB LA CUA ESQUINÇADA?"

"VÍBRIA CUA TRENÇADA!
CUA TRENÇADA!
CUA TRENÇADA!"

"AMB UNS DIARIS VELLS,
AIGUA I FARINA, LA GEGANTA
FA UNA PASTA. DESPRÉS LI
MODELA UNA CUA NOVA."

"SI TU'NO EAS PROU GOIG, JA FARÉ
VENIR LA VÍBRIA DE BARCELONA O
LA DE TARRAGONA."

"MENTRESTANT, EL GEGANT
BUSCA PINTURES I UN PINZELL."

"ÉS EL DIA DE LA FESTA MAJOR. LA
VÍBRIA, AMB LA CUA NOVA, VA MOLT
COFOIA A LA CERCAVILA. ESTÀ TAN
CONTENTA QUE ELS SEUS PETARDS
SEMBLA QUE PETIN MÉS FORT."

LA VÍBRIA AMB ULLS DE FORMIGUETES

Formiguetes · 2-3 anys · Educació Infantil

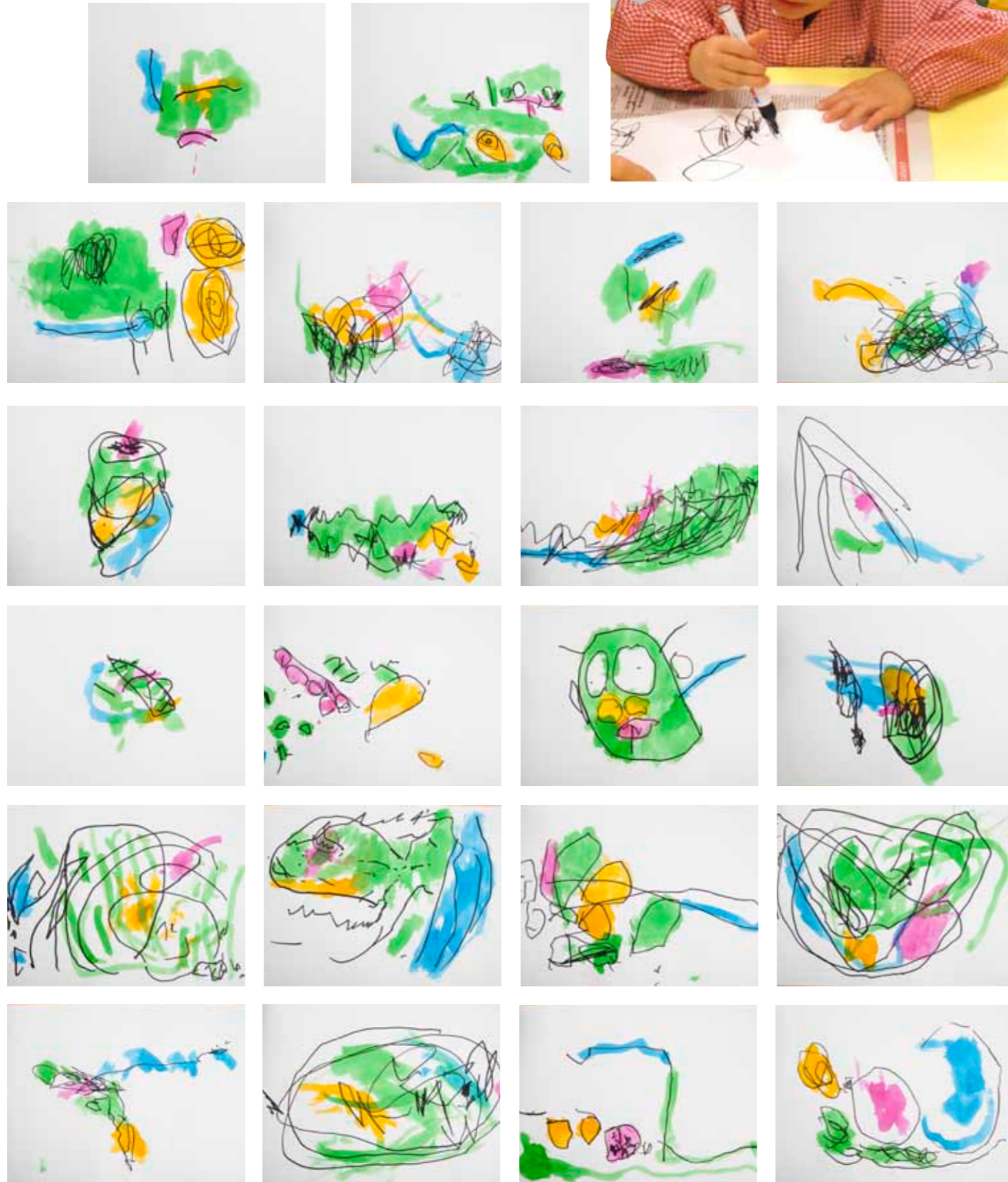
A la classe de les Formiguetes, a través d'un conte, LA CUA DE LA VÍBRIA, hem conegut de ben a prop la VÍBRIA, una dragona amb uns grans pits, una boca plena de dents, unes ales per volar i una cua molt blava. Hem fet volar la imaginació i l'hem anat interioritzant, fent-la participar de les nostres aventures a la classe.

De mica en mica, la VÍBRIA s'ha convertit en un dels personatges més estimats per les Formiguetes i, asseguts a l'estora, hem tingut llargues converses sobre ella. Han estat molt peculiars i ens han ajudat a descriure-la, a comparar-la amb gent del nostre entorn, a intentar saber què pensa... en resum, aquestes converses ens han ajudat a conèixer-la millor!!!

Després de parlar-ne i observar-la, n'hem fet la nostra pròpia interpretació. Cada nen ha fet el seu dibuix i ningú no s'ha descuidat ni la cua ni els pits, però tampoc les ales i els petards. Han quedat uns dibuixos d'allò més bonics. Estem fets uns artistes.

A partir d'ara, a cada cercavila que traurem el nas, veurem d'una hora lluny aquest personatge tan fantàstic i tan curiós.

Alicia Bolaños
Laura Palet

Com és la víbria?

CONVERSES AMB LES FORMIGUETES

És un drac gros que surt per la Festa Major.

A vegades para a l'Ajuntament i balla amb

el **GEGANT i la GEGANTA.**

Tira petards i foc com els diables (pum, pum!!!).

Té unes tetes molt grosses, com la mama;

els papes els tenen petits.

La VÍBRIA és grossa, "aixins" de grossa.

La mama meva té tetes i el papa té pits.

Té ales com els coloms.

Té una boca plena de dents.

Que mossega? Una mica, perquè té moltes dents.

No sabem què menja.

Sí, menja enciam de color lila.

Viu a l'Ajuntament! –No està parat.

Té una casa molt gran per dormir, perquè si els gegants visquessin en una casa petita **tocarien el sostre.**

Camina "aixís", amb dues potes.

No, que no té potes.

Té un forat a sota perquè un senyor s'hi posa a dins.

O una senyora. O el papa David.

No té mans. –Té mans el senyor que es posa a dintre.

Té ales. Jo també tinc ales a casa meva.

CUCA, LA NOSTRA CUCA

Formiguets i Conillets · 2-4 anys · Educació Infantil

Cercavila, música, dracs, gegants, capgrossos, petards, víbries... a les Formiguets i als Conillets ens agrada molt la Festa Major i la vivim intensament amb les nostres famílies. És una barreja de sentiments i emocions, alegria, por, neguit... Els gegants, els dracs i els capgrossos són molt propers a tots nosaltres. Coneixem cançons i contes, seguim les cercaviles, ens fem fotografies al costat dels diferents elements de la imatgeria popular... Un bon dia vam rebre el missatge dels Gegants d'Igualada, que ens demanaven ajuda, i no vam dubtar ni un moment a acceptar l'encàrrec: construir una CUCA perquè els acompanyi a les cercaviles.

Al llarg de diferents sessions ens hem trobat per poder crear la nostra cuca, amb la col·laboració de la Sandra, mare de la Tina. Una cuca que vam decidir entre tots: un cap enorme, un ull petit i un de molt gros, unes banyes i un nas punxegut!!! I... sabeu què? La nostra cuca també porta ulleres!!!

Però una cuca no només té un cap, sinó que va acompanyada d'un cos llarguíssim on ens podem col·locar. I ens va agradar tant el seu vestit que vam decidir que nosaltres també en volíem un de tan divertit.

Ja tenim la cuca acabada, però abans de presentar-la als Gegants d'Igualada hem pensat quin podia ser el seu nom. Després de buscar diferents noms i no trobar-ne cap que ens agradés, entre tots, vam decidir anomenar-la CUCA.

Montse Arévalo
Alicia Bolaños
Laura Palet
Anna Tomàs

SI JO FOS UN CAPGRÒS D'IGUALADA

Ocells · 4-5 anys · Educació Infantil

Per tots és coneguda l'afició musical d'en Martingales el Músic, el desig de volar d'en Mosca l'Aviador, el caràcter festiu de la Petra l'Encantadora o la participació als Tres Tombs d'en Rufus el Traginer. Els capgrossos de la nostra ciutat mostren en els seus barrets aquells elements que els caracteritzen i els fan populars entre petits i grans.

Els Ocells, dins el nostre treball realitzat a l'aula sobre els capgrossos, ens vam adonar d'aquest fet i vam decidir fer-ne una activitat de filosofia.

Primer vam observar individualment cada capgròs per esbrinar per quin motiu portaven un o altre element. En aquesta conversa van aparèixer mil i una raons del perquè la Petra porta una ampolla de cava, en Mosca un avió, en Rufus la diligència o en Martingales un violoncel.

Tot seguit, vam fer la divertida, però no senzilla, tasca d'imaginar-nos que nosaltres érem els capgrossos i vam haver de pensar quins elements portarien els nostres barrets. Evidentment, cada alumne va triar aquells elements que més li agradaven per, a continuació, dibuixar-los i fer-ne una festiva composició de fotografia i il·lustració.

I vosaltres, què hi posaríeu al vostre barret de capgròs?

Juanjo Angullo
Mireia Marsal

Elise
Una princesa, el Bob Esponja i un trencaclorques

Kaoutar
Joguines

Quillem
Una palmera, un riu i la bandera del Barça

Nú
El Mickey Mouse, gegants i el Barça

Amarilis
La Barbie i la meua mare

Alaix
El Rayo McQueen, un cotxe teledirigit i un got de Fanta

Roc
Un avió, el Mickey Mouse i el Bob Esponja

Gaizka
Un cotxe Rayo McQueen, un cavall mustang i un trencaclorques

Isabel
Un àngel dels pastorets, un dimaniet petit i una copa de Fanta

Marwan
Joguines

Zon
Una moto, pizza i un cuc

Jan
Una bossa de patates, xocolata i bombons

Jona
La Barbie, una bicicleta i colors

Bruna
Una princesa, la Hello Kitty i el Bob Esponja

Carla
Una fada, una princesa i la Dora Exploradora

Octavi
Flors, un gelat i un pastís

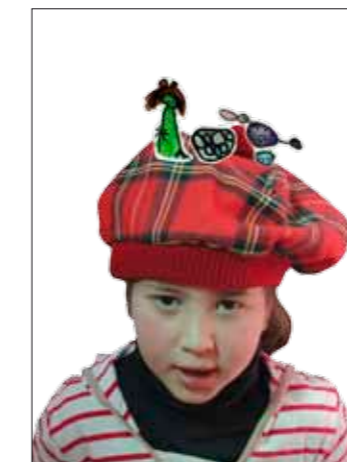
Marc
Un cavall, un lleó i un guepard

Ona
Un tomàquet, raim i un plat de sopa

Miquel
Una reixa d'hipopotam, una classe d'escola i un tambor

Kayat
Joguines

Rami
El Rayo McQueen, bombons i una pilota de futbol

Bel
Les Tres Berrones, un avió i els Teletubies

Oriol
Una pilota d'or, en Messi i una copa de campús

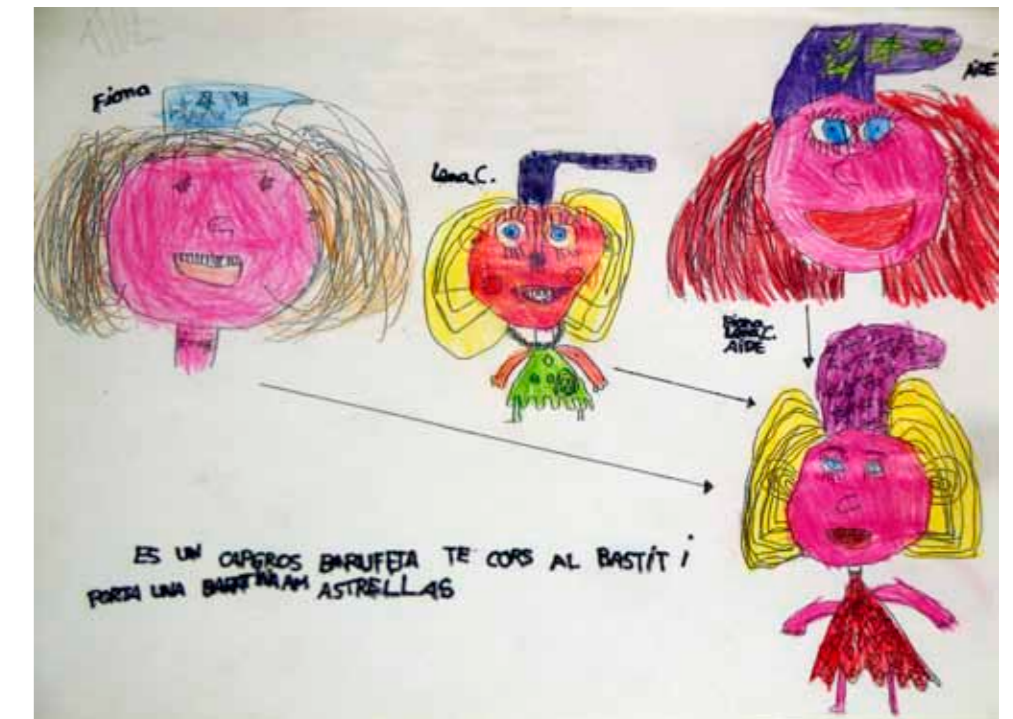
PENSAR, COOPERAR, CREAR, GAUDIR

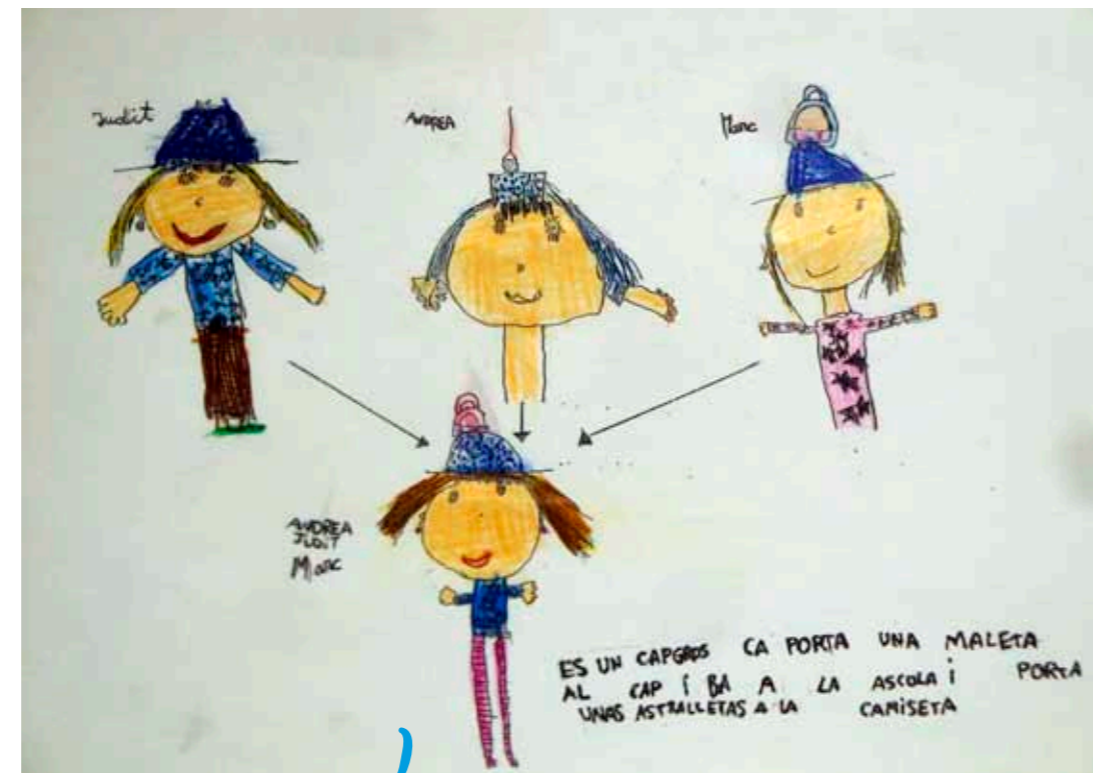
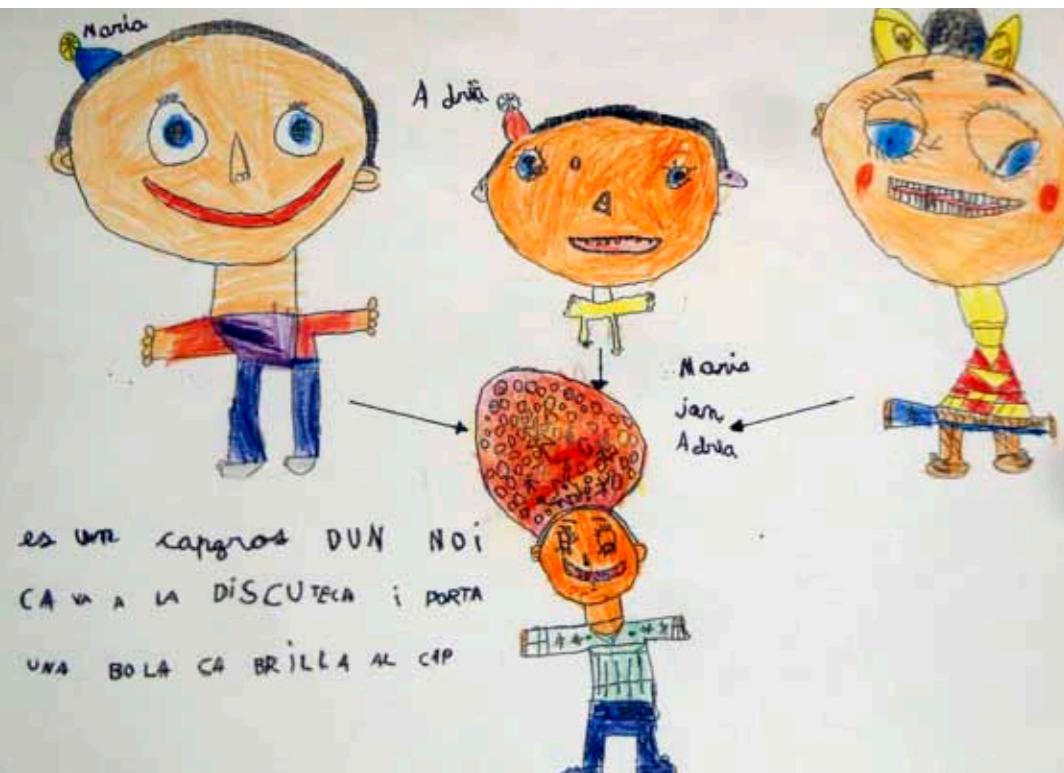
Lleons · 5-6 anys · Educació Infantil

Als Lleons ens va entusiasmar anar a la Casa de la Festa a veure els capgrossos d'Igualada: en Mosca l'Aviador, en Rufus el Traginer, en Martingales el Músic i la Petra l'Encantadora. Feia dies que en parlàvem, els havíem estudiat bé: els barrets, els vestits... i fins i tot els havíem preparat uns rodolins preciosos. Quan vam arribar a l'escola, vam decidir fer com en Llorenç Miquel i inventar-nos un capgròs i, nens i nenes, agrupats de tres en tres, es van posar d'acord sobre quines característiques havia de tenir. Després cadascú va dibuixar com se l'imaginava i, posteriorment, escollint els elements més bonics de cada dibuix, van fer el capgròs definitiu: el capgròs del noi que va a la discoteca, el de la noia que va a la platja, el de xinesa, el de barrufeta, el de fada, el de nen que va a l'escola i el capgròs tortuga.

Aquí us presentem una mostra de treball cooperatiu que tant enriqueix a tota la mainada. Els Lleons cooperem per aprendre i estem aprenent a cooperar, i això implica responsabilitat individual i, amb la interacció, desenvolupar tot un conjunt d'habilitats cognitives i socials per aconseguir una recompensa grupal. La idea dels rodolins és suggerida pel mestre després d'una bona praxi al respecte; la resta, inventar capgrossos i fer trencaclosques, ha estat idea dels Lleons. I, per acabar, el nostre agraïment al Jordi, el pare de l'Enric, que ha fet possible el joc que us proposem. Us animem a utilitzar els enllaços que us adjuntem i veureu que bé que us ho passareu.

Rosa M. Lacueva Porta
Mireia Marsal Davins

Els capgrossos són uns elements de la imatgeria festiva presents a les festes majors d'Europa occidental i l'Amèrica Llatina. Acostumen a desfil·lar ballant al davant dels gegants, i persegueixen la gent que els contempla. Generalment els capgrossos estan fabricats amb cartó pedra, polièster o fibra de vidre.

Durant les cercaviles s'apropen a la gent i empaiten la mainada, tot engrescant-la.

La Petra l'Encantadora, en Mosca l'Aviador, en Rufus el Traginer i en Martingales el Músic són els capgrossos d'Igualada, i els Conillets, els Ocells, els Leons i els Castors els hem volgut conèixer i junts ens hem engrescat a construir-ne.

A partir del conte "El rei de Cabololàndia" hem fet sis tallers. En cadascun hi ha nens de les diferents classes, i plegats hem pensat en el personatge més intel·ligent i més hàbil, capaç de regnar Cabololàndia, que s'ha quedat sense rei.

Així han sortit sis personatges: el Pataty, el Pinto el Pintor, l'Assoleiete Pepete, el Drakidrik, el Kefapó i l'Orellut.

Si voleu conèixer tota la història, com va ser escollit el rei i totes les seves destreses, us animem a llegir el conte que hem escrit els Castors.

Ha estat una experiència molt enriquidora per a tots plegats, en la qual hem compartit estones de conversa, de joc i de contes amb un resultat magnífic com podeu veure a continuació.

Juanjo Angullo
 Rosa M. Lacueva
 Dolors López
 Rosa M. Majoral
 Mireia Marsal
 Anna Tomàs
 Rosa Viladiu

Martingales: <http://bit.ly/yffp8g>
 Rufus: <http://bit.ly/zd980g>
 Petra: <http://bit.ly/wAy0Ay>
 Mosca: <http://bit.ly/woVoTz>

Aquí us ho passareu molt bé
 fent els trencaclosques
 dels capgrossos
 d'Igualada i podreu llegir
 els rodolins que els
 Leons els hem dedicat.

EL REI DE CABOLOLÀNDIA

Conillots, Ocells, Lleons · 3-6 anys · Educació Infantil / Castors · 11-12 anys · Educació Primària 6

Hi havia una vegada el rei dels capgrossos del planeta de Cabololàndia, que, acostumat a fer el mandra, havia deixat de pensar i se li havia fet el cap tan petit que ja no era bo per prendre cap decisió ni organitzar el seu planeta. Per això va haver de fer una crida als sis regnes del seu planeta i buscar el seu successor. En aquest país hi havia sis regnes, i cadascun tenia un virrei. D'aquests sis, un seria el rei. Aquests virreis eren molt especials, i cadascun tenia un do que el feia diferent de tots els altres.

El cuiner del regne de Trufilàndia es deia Pataty, i li agradaven molt les patates fregides i en voldria oferir a la gent del país gratuïtament. Era molt alegre i es portava molt bé amb els nens.

El pintor del regne Pintureca es deia Pinto el Pintor. Era alegre, imaginatiu i molt extravagant. Es va proposar pintar un quadre per a cadascú per fer-los contents i feliços i poder ser el millor rei de la història.

En el regne anomenat Monstropitecus hi vivia el virrei Kefapó. Si fos escollit el rei dels capgrossos, vigilaria les joguines perquè ningú no les prengués i espantaria els dolents.

En el regne Trompa Trompa regnava un altre virrei que es deia Orellut. Amb la trompa dutxaria a tothom, a l'estiu els refrescaria, amb les seves orelles els ventaria i els faria ombra. També tindrien molt vi perquè seria l'encarregat de trepitjar raïm.

En un dels altres regnes, que es deia Operació Biquini, el virrei era l'Assoleiete Pepete. Va dir que donaria escalfor i llum solar per sempre. Totes les cases podrien tenir plaques solars per produir la seva pròpia electricitat. En aquest regne sempre es podrien banyar a l'aire lliure perquè l'Assoleiete Pepete els escalfaria.

En el regne de Drakuland s'hi presentaria un drac que es deia Drakidrik i volia ser rei per fer focs d'artifici de tots colors durant la nit. Cridaria tots els seus amics dracs i portaria tots els habitants a fer un vol pel cel. Encendria les barbacoes i les llars de foc de qui ho volgués, i rostiria els dolents cremant-los el cul.

El rei dels Capgrossos va ser qui posà les normes.

Qui fos escollit rei hauria de ser el que tingués el cap més gros, és a dir el que pensés més, però ho hauria de demostrar resolent un enigma. El que fos més hàbil seria qui aconseguiria la corona.

I així es va fer. Cada regne va fer el seu propi enigma, i el presentà a tots els altres perquè el resolguessin. I, així, al cap de tres dies es van reunir els sis virreis al palau de Cabololàndia.

Per resoldre els enigmes van estar una hora tancats a l'habitació.

El guanyador va ser el que va resoldre millor els enigmes. De bon matí el rei va anunciar amb repic de tambors i trompetes el guanyador: l'Orellut.

Es va fer una gran festa per celebrar el triomf del nou rei, amb un bon vermut, un gran banquet i una banyada popular. A partir d'aquell moment tot va canviar i va anar millor, perquè els altres virreis l'ajudaven a governar, cadascun amb les seves habilitats.

I tota la gent del poble va tenir els regals que els havien promès: un vol pel cel, focs d'artifici, un quadre cada dia, un plat de patates fregides, escalfor, protecció, neteja de cotxes...

Si pogués ser realitat, a tots ens agradaria viure en aquest planeta màgic i ple de felicitat.

Jo sóc el Drakidrik. Sóc blau perquè visc al fons del mar. Tinc l'alè de foc per rostir el cul dels dolents i ajudar les princeses.

Octavi, Ouweyss, Gael, Esmahan, Iona, Ton, Aleix, Jan, Aidé, Judit, Lena G., Rut, Martina, Laia P., Adrià, Baldiri.

Sóc el Monstre Kefapó i les raons per les quals penso que jo hauria de ser l'escollit són que sóc molt fort i podria espantar tothom que volgués entrar a la ciutat. A canvi de ser el rei, jo vigilaré que no us preguin les joguines i espantaré, si cal, tots els dolents.

Cesca, Kseniia, Carla, Laia Sellarès, Aya, Sira, Enric, Carola, Biel, Elise, Oriol, Marwan, Anwar, Jana, Sami, Jou.

Sóc l'Assoleiete Pepete, virrei del regne Operació Biquini. Si em feu rei, donaré escalfor i llum solar per sempre. Totes les cases podrien tenir plaques solars per produir la seva pròpia electricitat i sempre us podrieu banyar a l'aire lliure perquè jo, l'Assoleiete Pepete, us escalfaria.

Alba, Júlia, Bruna, Didac, Guillem, Ona, Octavi, Hayat, Rawya, Jan P., Abel, Arnau, Violeta, Carlota, Júlia, Hanan, Ricard, Jan P.

Sóc Pinto el pintor, i si m'escolliu per regnar el vostre país us asseguro que cada dia us pintaré un quadre ben bonic i original per adornar les parets de casa vostra.

Laia E., Víctor, Violeta, Unai, Roc, Miquel, Marc, Rami, Adrià, Clara, Laia M., Marc M., Max, Roger, Biel i Gerard.

Sóc l'Orellut, del regne Trompa Trompa. Si m'escolliu com a rei, us dutxaré amb la trompa per refrescar-vos a l'estiu i us faré ombra amb les orelles. Això sí, ho celebrarem amb vi, perquè sóc l'encarregat de trepitjar raïm.

Sam, Alèxia, Duna, Elba, Arnau, Amarilis, Gaizka, Bruna, Laura, Marouan, Clàudia, Lena, Jana, Laia, Elsa, Paula.

Sóc el cuiner del regne de Trufilàndia i em dic Pataty. M'agraden molt les patates fregides i si m'escolliu rei de Cabololàndia n'oferiré a tota la gent del país gratuïtament. M'agrada molt divertir-me i jugar amb els nens.

Pau Jaume, Anna, Basma, Lola, Blanca, Kaoutar, Isabel, Nil, Carla, Andrea, Maria, Younes, Fiona, Sara, Gal·la, Roc, Mar.

LA BANDA

Àguiles · 6-7 anys · Cicle Inicial

Diu el diccionari que la música és l'art de combinar els sons d'acord amb les lleis de la melodia, l'harmonia i el ritme.

La música és l'ingredient indispensable perquè una festa sigui alegre i animada. Què serien les festes populars sense la música?

Hem volgut investigar qui s'encarrega de la música en les festes de pobles i ciutats, i hem arribat a la conclusió que són bàsicament dues agrupacions. Les colles de grallers,

formades per gralles i timbals, fan ritmes per animar cercaviles, càrregues i descàrregues de castells, balls de gegants, de cercolets...

De fet, les Àguiles van ser una bona colla de grallers durant la celebració del Carnaval de l'escola: s'hi van disfressar. La banda, però, és una formació de músics més organitzada que interpreta melodies i...

... però deixem que siguin les Àguiles qui ens donin tota la informació.

Celia Gallardo

La banda és una colla de músics que toquen instruments pel carrer.

Al davant de tot hi va el que porta la bandera.

El director organitza la banda, tria les músiques i dirigeix.

El director de la banda camina d'esquena i els músics van en filera.

La banda toca instruments que es puguin portar i que sonin molt fort. Els instruments de la banda són de vent i de percussió...

Hi ha instruments de vent com la flauta travessera, el clarinet, el saxòfon, el trombó, la trompeta, la tuba, l'oboè, la trompa...

Hi ha instruments de percussió com els timbals, el triangle, el pandero, els plats...

Tots els músics van vestits iguals.

VISITA A L'ÀGUILA

Àguiles · 6-7 anys · Cicle Inicial

Com que som la classe de les Àguiles, en parlar de la Festa Major vam pensar en l'Àguila d'Igualada, que hem vist ballar tantes vegades i que forma part del bestiari popular. La volíem veure de prop i vam anar a la Casa de la Festa de l'Escorxador per poder observar-la. Era allà, majestuosa, elegant, acompanyada de dracs, gegants i capgrossos. La vam poder mirar i admirar de ben a prop, la vam estudiar per dins i per fora, la vam dibuixar i pintar. Però el nostre interès va anar més enllà. Volíem construir l'Àguila de la nostra classe.

Ens vam posar a treballar. Una estructura de filat i unes capes de paper. Uns quants complements: bec, ales, cua, ulls, corona i més capes de paper. Una bona pintada... i llesta!

Aquí en teniu el resultat. Una àguila digna de la millor rua. Però aquesta és especial: sempre serà la nostra Àguila.

Celia Gallardo
Rosa Maria Majoral

*Construcció
de l'àguila
de l'Ateneu*

ELS GEGANTS D'IGUALADA

Aranyes · 7-8 anys · Educació Primària 2

Els gegants són un element festiu popular que podem trobar en les festes i celebracions. Són patrimoni tradicional i senyal d'identitat del nostre país.

El tret que els caracteritza és la seva alçada. Acostumen a representar reis, nobles...

Es passegen pels carrers amb majestuositat i desperten en la gent sentiments diversos: respecte, por, alegria, curiositat...

Cada poble, ciutat o barri té els seus propis gegants.

El seu origen és incert i tenen tradició en diversos països europeus.

A l'entorn dels gegants hi ha la colla gegantera, de la qual formen part els geganters. Dins els geganters hi ha els portadors, que són els geganters que porten els gegants a les cercaviles i desfilades però no interpreten els balls. Els balladors són els geganters que, a més de portar els gegants, ballen i interpreten una coreografia.

També formen part de la colla els músics, que acompanyen els gegants amb instruments, que acostumen a ser gralles i algun tabal.

Les Aranyes hem volgut conèixer a fons els gegants de la nostra ciutat i els nostres barris: com es diuen, quan els van construir i amb quin material, si tenen música i ball propi...

Us proposem que llegiu la fitxa amb la informació de cadascun, i que a continuació intenteu trobar la solució de les diferents endevinalles que hem creat i trobar el seu nom a les sopes de lletres.

NOM: FERRAN (gegant de la ciutat)
ALÇADA: 3,33 m + 25 cm de la corona
PES: 90 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1943
CONSTRUCTOR: Tallers El Tinguero Barcelona
MATERIAL: Cartó
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Desconegut
CURIOSITATS: Abarca l'altre amb una veuina d'un follet i una barba amb una colla de galtes. És el gegant de la ciutat. És el marit de la Inèd. Representa un rei.

NOM: Inèd (gegant de la ciutat)
ALÇADA: 3,33 m + 32 cm de la corona
PES: 65 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1943
CONSTRUCTOR: Tallers El Tinguero, Barcelona
MATERIAL: Cartó
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Desconegut
CURIOSITATS: La Inèd no gairebé en concursos de bellesa que es ven celebrant a Torralba l'any 1960. Aquesta geganta representa una reina. És la geganta de la ciutat i la seva parella si el rei Ferran.

NOM: Jordi (barri Poble Sec)
ALÇADA: 3,35 m + 20 cm de la corona
PES: 55 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1954
CONSTRUCTOR: Tallers el Tinguero
MATERIAL: Cartó
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Jaume Cunelles
CURIOSITATS: Els barri de la ciutat celebren la seva festa major i ensia el seu propi gegant. És un rei del barri Poble Sec i és el patró de Catalunya.

NOM: Montserrat (barri Poble Sec)
ALÇADA: 3,24 m + 20 cm de la corona
PES: 55 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1954
CONSTRUCTOR: Tallers El Tinguero Barcelona
MATERIAL: Cartó
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Amadeu Vila, Adreixació Jaume Cunelles
CURIOSITATS: Van sortir durant molt de temps a la festa del seu barri el Poble Sec. La seva parella porta l'ant al pat. És la reina de la seva parella de la festa del barri.

NOM: Tots i Blauques
ALÇADA: 3,70 m
PES: 75 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 2007
CONSTRUCTOR: Ulls Tots i Blauques
MATERIAL: Fibras de vidre
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Compañía Ramon (música) i Ulls (dansa)
CURIOSITATS: Els seus braços i les seves mans són de fibra de vidre que quan balla se li separa del cos i que el seu gegant que fa molta impressió. Els seus braços són de blaugran i igualment amb els braços el dia del seu patró.

NOM: Gracia Tardana
ALÇADA: 3,37 cm
PES: 55 kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 2002
CONSTRUCTOR: Ulls Tots i Blauques (ant de mar)
MATERIAL: Fibras de vidre
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Compañía Ramon (música) i Ulls (dansa)
CURIOSITATS: És el marit del Tots i Blauques. És una geganta treballadora del món ball, els seus fills són geganters. Es diuen el Tots i la Pia.

NOM: Gegant de la Via
ALÇADA: 3,50 m
PES: 55 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1997
CONSTRUCTOR: Ramon Amador (carreter)
MATERIAL: Fibras de vidre
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: No se sap
CURIOSITATS: És una veuina cabellera rossa, vestida amb una mantona blanca amb l'anagrama de la Via, una falda blanca i una gogota vermella.

NOM: Batxer (barri de la Font Vella)
ALÇADA: 3,10 m
PES: 40 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1857
CONSTRUCTOR: Mariano Valenciano
MATERIAL: Cartó, fusta i guix
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: No se sap
CURIOSITATS: És el gegant més antic d'Igualada i de la comarca de l'Araucó. El vestit que porta ara el va estrenar el dia que va fer 150 anys.

NOM: Gegant de la Via
ALÇADA: 3,50 m
PES: 55 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1997
CONSTRUCTOR: Ramon Amador
MATERIAL: Fibras de vidre
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: No se sap
CURIOSITATS: És una veuina cabellera rossa, vestida amb una mantona blanca amb l'anagrama de la Via, una falda blanca i una gogota vermella.

NOM: Batxer (barri de la Font Vella)
ALÇADA: 3,10 m
PES: 40 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1857
CONSTRUCTOR: Mariano Valenciano
MATERIAL: Cartó, fusta i guix
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: No se sap
CURIOSITATS: És el gegant més antic d'Igualada i de la comarca de l'Araucó. El vestit que porta ara el va estrenar el dia que va fer 150 anys.

NOM: Sanyes Pobra (barri de la Font Vella)
ALÇADA: 3,10 m
PES: 40 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1997
CONSTRUCTOR: Mariano Valenciano (Igualada)
MATERIAL: Cartó, fusta i guix
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: No se sap
CURIOSITATS: La Pobra i el Batxer són els gegants més antics d'Igualada i de la comarca de l'Araucó. Va fer més de 250 anys que ballen i vestits poble carner. El vestit que porta ara el va estrenar el dia que va fer 150 anys.

NOM: Ignasi (barri Sant Ignasi)
ALÇADA: 3,50 m
PES: 55 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 1918
CONSTRUCTOR: Desconegut
MATERIAL: cartó i paper
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Desconegut
CURIOSITATS: És un conyent vell. És conegut amb el nom de gegant a del Ignasi. És quasi centenari des de ja fa més de 10 anys que viu i passeja pel carrer de Sant Ignasi.

NOM: Bisbe (Santa Caterina)
ALÇADA: 3,10 m
PES: 40 Kg
ANY DE CONSTRUCCIÓ: 2002
CONSTRUCTOR: Desconegut
MATERIAL: Desconegut
AUTOR DE LA MÚSICA I BALL: Desconegut
CURIOSITATS: Té dos acompanyants més: el dipt i la Cimeta. Surt el primer cap de setmana de Juliol. El que porta el Bisbe és un dia Bisbe de regnom.

Silvia Junyent
Francesc Vidal

ENS DISFRESSEM DE GEGANTS

Aranyes · 7-8 anys · Educació Primària 2

ENDEVINA QUIN GEGANT SÓC!

Aranyes · 7-8 anys · Educació Primària 2

1

Sóc de Santa Caterina i tinc una barretina.
Porto una camisola i surto a fer tabola.
Porto un vestit marró per una ocasió.
Sóc pagès i no tinc dona.
Qui sóc?

2

Em porten dones i tinc dos fills.
Surto a la Festa Major.
M'agrada treballar el fil.
Sempre tinc la mateixa cançó.
Qui sóc?

5

Semblen pobres però són rics
i un d'ells porta un pergami.
No són reis ni reines
Però ella porta perles.
Qui sóc?

6

Són reis i fa poc que van
a la Festa Major.
Sempre ballen una cançó.
La reina porta un ram de flors.
I el rei un pergami gros.
Qui sóc?

3

Sóc teixidora i el meu marit és blanquer.
A la mà porto una llançadora
i ell un merlet.
Portem una medalla d'or
a la camisa amb molt honor.
Tenim dos fills que són gegants
petits i bufons.
Qui sóc?

4

De la ciutat sóc el gegant més antic
i del barri Font Vella sóc molt amic.
Porto un pergami a la mà
i la meua dona és la senyora Pilar.
Qui sóc?

7

Són periodistes d'un diari de la ciutat
i expliquen notícies de veritat:
la geganta porta gravadora
i cada dia es lleva d'hora.
El gegant porta càmera de fotografiar,
ben agafada amb la mà.
Qui sóc?

8

Som els reis de la ciutat,
i per això portem una corona al cap.
Jo, el rei, porto el ceptre a la mà
per dirigir a tot bon ciutadà.
Jo, la reina tan elegant com sóc
un concurs de bellesa vaig guanyar
quan m'hi vaig presentar.
Qui sóc?

On som?

Busqueu en aquestes sopes
de lletres els noms de les
parelles de gegants de la
nostra ciutat.

Ferran
Isabel
Tonet
Conxita
Botines
Pilar
Jordi
Montserrat
Bisbalet
Peper
Quimeta
Ignasi
Roseta

I	B	D	K	I	W	T	S	O	Q
L	O	U	V	L	P	A	O	L	U
B	T	J	F	E	R	R	A	N	I
I	I	O	T	B	R	R	T	I	M
S	N	R	R	A	O	E	I	G	E
B	E	D	L	S	S	S	X	N	T
A	S	I	A	I	E	T	N	A	A
L	P	E	P	E	T	N	O	S	W
E	M	Y	C	Y	A	O	C	I	C
T	O	N	E	T	F	M	A	U	N

B	T	R	O	S	E	T	A	I	F
C	O	N	X	I	T	A	O	E	I
I	N	T	U	T	I	D	R	O	J
G	E	P	I	L	A	R	C	Q	U
N	T	G	S	N	A	T	Z	J	G
A	O	E	A	N	E	Y	Z	I	U
S	A	F	B	P	H	S	W	X	B
I	N	T	E	L	A	B	S	I	B
O	N	P	L	S	E	A	Y	W	X
Z	Q	U	I	M	E	T	A	B	V

Soluciones endevinalles
1. Bisbalet / 2. Conxita Teixidora / 3. Conxita Teixidora / 4. Botines
5. Botines i Pilar / 6. Jordi i Montserrat / 7. Els Gegants de la Veu / 8. Ferran i Isabel

Entrevistem a Toni Monclús

Quina relació tens amb els Petits Diables d'Igualada?

Actualment en sóc el president i el cap de colla.

Qui va ser el fundador dels Petits Diables? (AIDA)

Vam començar quatre famílies que teníem fills als quals els agradava molt el correfoc i vam decidir fer un petit grup de diables. A l'Ajuntament els va semblar bé i ens van subvencionar els vestits. Ho vam obrir a la ciutat i es van presentar més de 50 nens i nenes. Actualment hi ha una llista d'espera de 40 persones.

Quin any es van crear els Petits Diables d'Igualada? (GERARD G.)

L'estiu de l'any 2000.

Quants diables hi ha als Petits Diables d'Igualada? (IAN)

Comptant-los tots, 64.

Per què es fa el correfoc? (ALBERT P.)

Al mes de juny, per la festa de Corpus, es feia una processó per representar la vida de Jesús. Aquesta processó va anar evolucionant i canviant fins ara.

Quines són les feines que fan els que participen al correfoc? (OMAR)

Hi ha dos pares que porten el carro, l'aigua per beure i l'extintor; dos que són els portadors (de petards); dos que són els encenedors, i dos que els treuen. Davant dels diables hi va el guia.

Quant dura el correfoc? (SARA)

Tota la cercavila dura dues hores, però el correfoc només una.

Com es diu el drac dels Petits Diables? (CARLOTA)

Tenim en Xerric i també en Bufarot.

Quants petards poden portar els dracs? (RAFA)

En Xerric dos (a la boca i a la cua) i en Bufarot cinc (a la boca, a les ales i a la cua). Els dracs més grans en poden portar de 50 a 100.

Quins tipus de petards es tiren? (GERARD B.)

N'hi ha de dos tipus: les carretilles (que són els que roden) i el sortidor.

Quant dura un petard? (SERGI)

Les carretilles uns 10 segons, i el sortidor 25 segons.

És dur ser diable? (POL)

Sues i et canses molt, però com que t'agrada molt ser-ho, no ho trobes tan dur.

Algú ha tingut algun accident? (TON)

Hi ha petits accidents, però cap de greu.

Quantes persones són necessàries per portar un drac? (CARLA B.)

Per anar sota del drac només una, però és necessari anar canviant. Millor ser quatre o cinc.

Quants dracs hi ha en tots els correfocs? (ABDERRAHIM)

Cada grup de diables té un o dos dracs.

Els Petits Diables d'Igualada participen en altres festes majors? (ÈLIA)

Sobretot en altres cercaviles, si els contracten.

Quins són els dracs que surten més sovint? (ALBERT G.)

En Bufarot surt més sovint.

D'on treuen les idees per dissenyar els vestits? (CESCA)

Els primers vestits els va dissenyar i pintar un a un l'Arian Morera (dissenyadora). Per fer-los ignífugs es mullen amb aigua i sal.

On es compren els petards? Quant valen tots? (RAMON)

Es compren a les fàbriques de pirotècnia. En un correfoc es tiren 350 carretilles i uns 100 sortidors. Les carretilles valen 1'20 € i els sortidors 3 €. Ja

ho podeu calcular.

Quina edat mínima es necessita per poder portar un drac? (CARLA L.)

En Xerric el pot portar un nen o nena de 6 anys, però en Bufarot pesa més i n'has de tenir 11 o 12.

Qui va construir en Xerric? (ARNAU)

La família Tort Paredes.

Qui i com tria la música? (ZOUHIR)

Hi ha el ritme típic dels correfocs, a partir del qual a vegades fem variacions entre tots.

Els correfocs s'assagen? (BIEL)

El correfoc no, però les figures que fem quan parem, sí.

On es restauren els dracs o altres elements de la festa? (MÓNICA)

A nosaltres ens els restaura un noi que treballa al Museu Comarcal d'Igualada.

EL CORREFOC

Isards · 10-11 anys · Educació Primària 5

Els Isards hem triat treballar el correfoc perquè és el que més ens agrada de la Festa Major. (A més a més, la Carlota és un Petit Diable d'Igualada).

Parlant-ne, hem vist que en sabíem moltes coses, però també que en volíem saber més.

Vam buscar informació sobre els seus orígens a Catalunya i a Igualada.

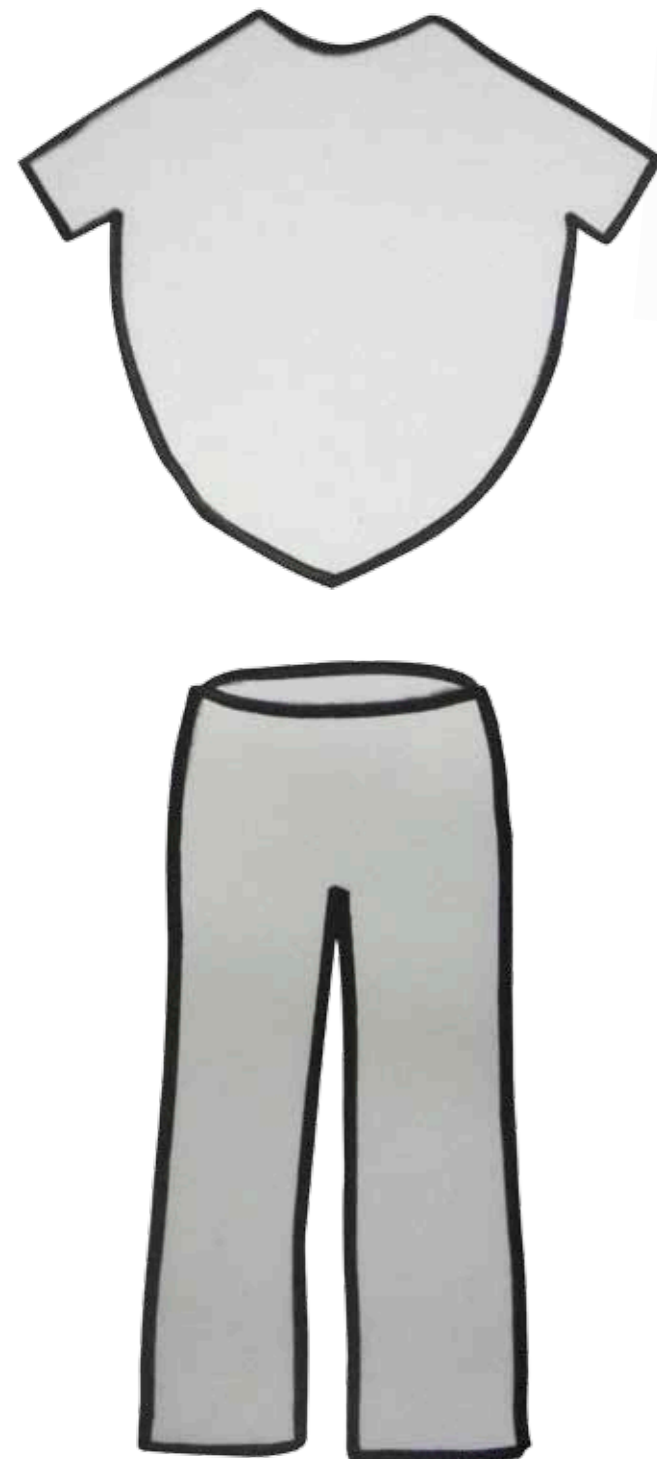
I també vam preguntar al Toni Monclús si ens podria explicar més detalls. I, i tant que ens en va explicar!

Sabieu que si salten no és cosa del ball sinó que és perquè les espurnes no se'ls enganxin? Que hi ha dracs que poden portar fins a 100 petards? Que els primers vestits es van pintar a mà? Que la sal fa que els vestits no es cremin tant?...

També ens va deixar tot el vestuari de diables i vam decidir que nosaltres en faríem un nou disseny.

T'atreveixes tu a fer el teu?

Montserrat Cardona

El drac és una bèstia popular que participa en els correfocs de Catalunya. Està construït a partir d'una estructura metàl·lica, que es va recobrint amb cartro encolat.

L'any 1981 neix el primer drac d'Igualada. El Bufarot és el drac petit d'Igualada i està fet de fibra de vidre i resina de polièster. El seu padrí és el drac d'Igualada.

Els correfocs són un tipus de balls parlats. Provenen de l'anomenat ball de diables. El ball de diables representa la lluita entre el bé i el mal.

El correfoc és un joc o espectacle que es fa als carrers de les ciutats i dels pobles. És una manifestació improvisada de la gent, que, juntament amb els dracs i els diables, corre, salta i balla sota el foc.

Els personatges del grup de foc són: els diables, que són els responsables de qualsevol activitat de foc, i els tabalers, que són els encarregats de posar ritme a les activitats de foc.

El ball de diables és un acte celebrat majoritàriament a Catalunya, però també s'ha estès pel País Valencià, les Illes Balears i la Catalunya Nord.

El ball de diables ja era documentat al s. XII, però fins al s. XX no va prendre la forma actual. Les primeres referències escrites no van datar-se fins el 1150.

A principis del s. XV a Catalunya, el ball de diables també es representava en cerimònies importants, com ara casaments, batejos... Hi apareixia la figura del diable, personatge que feia riure la gent amb les bajanades i les cabrioles que feia i deia.

El ball de diables es feia entre plat i plat en els àpats nobles de l'edat mitjana.

Entre principis del s. XIX i fins a mitjans del s. XX, els balls de diables es van convertir en una dansa d'esdeveniments com festes majors o carnèstoltes. En ocasions continuaven ballant en festes religioses.

Després de la Guerra Civil (1936-1939), el ball de diables es va anar perdent, fins a l'any 1980, que es va recuperar dins un estudi sobre les festes tradicionals.

- Actualment a Igualada hi ha:
- El Mal Llamp, des de l'any 1991.
 - Els Diables d'Igualada, des de l'any 1995.
 - Els Petits Diables i Pixapólvora, des de l'any 2000.

ELS DRACS

Gavines · 9-10 anys · Educació Primària 4

1

Com són els dracs?

Segons la nostra recerca, les característiques dels dracs són les següents:

Talla: els dracs fan entre 6 i 60 metres de llarg. També es troben dragonets grossos com espiadimonis pels gorgs de rieres i torrents.

Siluetes: semblen rèptils amb afegits de parts d'altres animals (ales de falcó, cap de camell, urpes de lleó, etc.).

Alguns dracs tenen ales per volar. Normalment tenen el cos cobert d'escates. Tots els dracs tenen el llom ple de punxes i el fan servir d'escut.

Els dracs poden tenir entre un i mil caps, poden tenir dos o més ulls, que de vegades són de color vermell com els dimonis. Alguns dracs adults tenen banyes per defensar-se.

Es diu que els dracs que perden les orelles hi senten per les banyes.

Tenen dues o quatre potes, amb unes bones urpes per capturar les seves preses.

La cua la fan servir per canviar de rumb tant

per l'aire com per terra.

Sentits: l'alè dels dracs crema i put. La seva respiració fa pudor de sofre i provoca incendis.

L'olfacte dels dracs està molt desenvolupat. La seva mirada pot fulminar qui la rep.

La llengua: els dracs més ben dotats arriben

a parlar cent llengües. Els més curts de gambals amb prou feines si rondinen.

Estil de vida: els dracs viuen en estat salvatge, però poden ser ensinistrats per a la guerra. Esperança de vida: la durada de la vida dels dracs es compta per segles.

2 Com neixen els dracs?

- Els dracs neixen d'ous. Per tant, són ovípars.
- Els ous tenen la mida d'un ou de colom i són de color vermellós.
- Els dracs ponen molts ous, però només uns quants arriben a néixer perquè han d'estar mil anys sota la calor del sol.
- Els ous de drac tenen una closca molt dura i forta.
- De l'ou neix una petita serp que comença a créixer lentament. Quan arriba als 12 metres de llarg s'enrosca durant molt de temps.
- Mentre dormen es transformen en dracs i és quan aconseguen els seus poders màgics. Quan es desperten ja són dracs.

3

Què mengen els dracs?

Els dracs han de menjar molt perquè són enormes i tenen un estómac molt gros. Només mengen humans quan no troben altres tipus de carn. Els agraden molt les ovelles, els porcs i les gallines. Per berenar mengen insectes i animals petits, com ara ratolins o granotes. Quan mengen, els dracs produeixen molta saliva. Tanta, que els cau de la boca. Quan no troben carn, també poden menjar herbes, bolets i flors.

4

Els poders dels dracs

Tots els pobles del món han tingut i tenen els seus dracs. Segons la procedència, de vegades són éssers més propers a les balenes i als peixos, d'altres semblen llargardaixos gegants, i d'altres serps monstruoses.

Els dracs poden tenir poders bons i dolents, d'aigua i de foc. De fet, la majoria dels dracs són bons i dolents alhora. Per exemple, el drac de Sant Jordi té el poder que la seva sang fa créixer un roser de roses vermelles (això si algú molt valent és capaç de matar-lo).

Poders dolents

- Poden matar elefants i lleons.
- Agafen tots els diamants que troben.
- Són responsables d'inundacions i terratrèmols.
- Poden escopir verí mortal.
- Poden llançar gasos verinosos.
- Poden ser autors de trons i tempestes.
- Poden llançar gas paralitzador.
- Poden llançar un alè somnífer o de calor.

Poders bons

- La seva sang pot fer créixer un roser.
- La seva imatge serveix per allunyar monstres, mals esperits i el mateix diable.
- Poden crear el món amb l'ajuda dels déus.
- Són molt bons guardians, ja que tenen la mirada fixa de les serps.
- Es poden transformar, fins i tot en home.
- Poden llançar aire fred.
- Poden protegir els guerrers.

5

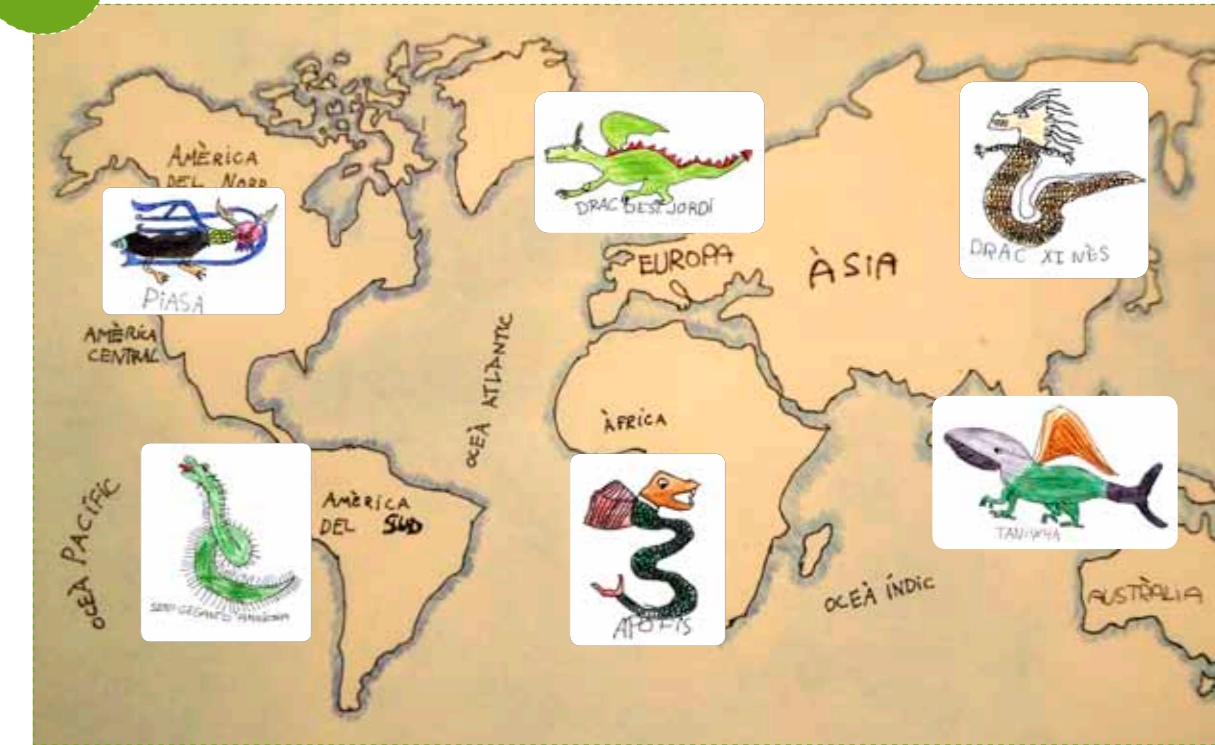
Els dracs i el foc

Molts dracs treuen foc per la boca. De fet, el seu alè crema i fa pudor de sofre. Es considera que els dracs que treuen foc per la boca són dracs dolents, i fins i tot poden provocar incendis.

6

Els dracs del món

Arreu del món, per terra, per l'aire i pels oceans, es troben dracs escampats des de fa molt de temps. Nosaltres n'hem seleccionat un per cada continent i us hem dibuixat una mapa per tal que els situeu. També hem fet una breu explicació de cadascun.

Piasa. És un drac d'Amèrica del Nord. És un drac amb cos d'ocell, una cua de llargardaix molt llarga, cap d'humà, banyes de cérvol, ulls vermells, barba i unes urpes d'àguila. Es menja els homes. Segons la llegenda, és l'autor del tro i de les tempestes.

Serp gegant de l'Amazònia. Diuen que aquesta serp dibuixa els revolts dels grans rius arrossegant-se per terra. Apofis. És un drac africà. Concretament, va néixer a l'antic Egipte. És una serp gegant molt poderosa, i ningú no la pot matar. Representa el mal.

Drac de Sant Jordi. És un drac europeu. És un drac terrible al qual, per apaivagar-li la fam, li havien de donar animals, persones... i fins i tot volia menjar-se una princesa. Sort que en aquell moment apareix sempre un jove cavaller molt valent disposat a impedir-ho. Segons la llegenda, de la sang de les ferides d'aquest drac en neix un roser de roses vermelles.

Drac xinès. És un animal fabulós que salta de núvol en núvol, porta uns grans bigotis, protegeix de les inundacions i simbolitza el poble xinès. La llegenda explica que una carpa va veure el cim d'una muntanya i va decidir arribar-hi. Va nedar amunt, escalant ràpids i cascades, sense deixar que res no l'aturés. Quan va arribar al cim va veure-hi la "porta del drac", i quan va saltar a dins es va convertir en drac.

Taniwha. Aquest és un drac de Nova Zelanda. Es veu que hi ha taniwhas bons i dolents. S'assemblen als ocells, però no poden volar. S'assemblen als llargardaixos i a les balenes, però no poden nedar.

THE DRAGON TANIWHA FROM NEW ZELAND

Gavines · 9-10 anys · Educació Primària 4

Els dracs que viuen a les illes de Nova Zelanda s'anomenen Taniwha. No se sap ben bé si tenen forma de sargantana, de balena o d'ocell. Poden ser bons i protegir els poblats maoris o ser dolents i atacar-los.

La Crystal Jones, que aquest curs ha estat la nostra auxiliar de conversa, ha escrit el conte de com l'aprenent de mag d'una tribu maori va aconseguir que el Taniwha deixés d'atacar el seu poblat i el protegís. I les Gavines, que estaven treballant els dracs per a aquesta revista, en van preparar una obra de teatre per ensenyar als companys de l'escola. El conte els ha permès conèixer les tradicions dels habitants maoris de Nova Zelanda.

Per poder entendre millor l'obra de teatre que ens presentaven les Gavines, els altres nens i nenes també han conegut el Taniwha i han escoltat la cançó "I saw a Taniwha", que podeu trobar a l'enllaç*.

Thanks Crystal, you've done a great work!

Ester Cucurella
Crystal Jones

* <http://www.youtube.com/watch?v=Co6YtoDv4hw>

The Taniwha Who Forgot

Narrator · Tane · Taniwha · Bird · Lizard · Whale · Village People

Narrator:

There once lived a boy in New Zealand called Tane, who was training to be a wizard in his Maori tribe. This boy was a little silly – it was a great honour to be chosen to be a wizard, but Tane wanted to be a warrior. Warriors were strong and brave, they had to be because they had to protect the tribe from Taniwha. Taniwha was an enormous dragon who lived in a cave in the forest near the tribe. Sometimes Taniwha came to the village and killed people for lunch.

One day Tane was walking through the forest and he saw Taniwha.

Tane: I don't want to be a wizard. Maybe if I kill Taniwha, people will see that I am strong and brave enough to be a warrior!

He sneaks into the cave with a knife.

Taniwha: Oh good, some lunch, I'm hungry!

Taniwha sees Tane and attacks him. Tane loses his knife in the fight.

Tane: Oh no, my knife! I know, I will use a spell I learnt in my wizard training! Abracadabra, lose your memory!

Taniwha lets go of Tane

Taniwha: Wait a minute, what am I doing here? Who are you? Who am I?

Tane runs away. Taniwha leaves the cave and begins walking through the forest.

Taniwha: I am so confused! Who am I? Where am I?

Bird: Sqwark sqwark!

Taniwha: Hello! Who is there?

Bird: It's me, bird.

Taniwha: Do I know you?

Bird: Yes, of course!

Taniwha: Tell me Bird, who am I?

Bird: You are the enormous bird that cannot fly!

Taniwha: Can't I? (Tries to fly) No I can't!

Taniwha continues walking through the forest.

Scuttle scuttle noise

Taniwha: Hello! Who is there?

Lizard: It's me, lizard.

Taniwha: Do I know you?

Lizard: Yes, of course!

Taniwha: Tell me Lizard, who am I?

Lizard: You are the enormous lizard that cannot climb trees!

Taniwha: Can't I? (Tries to climb a tree) No I can't!

Taniwha continues walking and comes to the sea.

Splish, splash

Taniwha: Hello! Who is there?

Whale: It's me, whale.

Taniwha: Do I know you?

Whale: Yes, of course!

Taniwha: Tell me whale, who am I?

Whale: You are the small whale that cannot breath under the water!

Taniwha: Can't I? (Tries to breath under the water, comes up spluttering) No I can't!

Then Taniwha walks along the beach and sees a Maori village.

Taniwha: Oh a village!

He walks into the village and people run into their houses to hide because they are afraid of Taniwha

Village people: Aaaa, it's Taniwha!! Run, run!

Taniwha: Who are you?

Village People: We are the Village People.

Taniwha: Do I know you?

Village People: Yes, of course!

Taniwha: Tell me Village People, who am I?

Village People: You are Taniwha, the big strong dragon who protects this village!

Taniwha: Am I really?

Village People: Yes, of course!

Taniwha: I am so happy! I know who I am!

Taniwha leaves. Tane comes up to the Village People.

Tane: Village People, I made Taniwha lose his memory. I didn't want to be a wizard, I wanted to be a warrior!

Village People: But you have saved the village, now Taniwha is our friend and he will protect us! Well done Tane, you will be a good wizard.

Tane: Thanks Village People. I've changed my mind. I do want to be a wizard.

Els castells han estat reconeguts com a Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat. Aquest reconeixement ha fet que siguin populars arreu del món. A Catalunya no hi ha Festa Major sense exhibició castellera.

Els Castors vam voler conèixer una mica més de prop el fet casteller. Aprofitant que al nostre municipi tenim la colla dels Moixiganguers, vam decidir fer-los una visita. Ens van preparar un taller en el qual vam poder conèixer la preparació i la formació dels castells, tant a nivell teòric com pràctic. Ens vam adonar que el més important del món casteller és la colla. No seria possible fer una bona pinya ni la construcció del castell sense aquest grup de gent que aplega edats diverses.

El treball que us presentem és fruit d'una recerca sobre el tema, en la qual podem veure la complexitat i, alhora, la senzillesa dels castells.

L'acompanyem d'imatges que il·lustren la nostra participació en el taller dels Moixiganguers.

Fina Fernández
Rosa Viladiu

HISTÒRIA DELS MOIXIGANGUERS

Els Moixiganguers d'Igualada és la colla castellera d'Igualada, fundada el 1995. Els castells neixen del ball de valencians, unes construccions de caire religiós que feien els del sud del país al segle XVI i que acabaven amb una petita construcció humana. Els castells van anar prenent forma, però no fou fins el 1852 quan va aparèixer el terme "moixiganga". Així, doncs, els castells, en la forma que els coneixem, van néixer a Valls a finals del segle XVII. A finals del segle XX neixen els Moixiganguers d'Igualada.

LES COLLES CASTELLERES

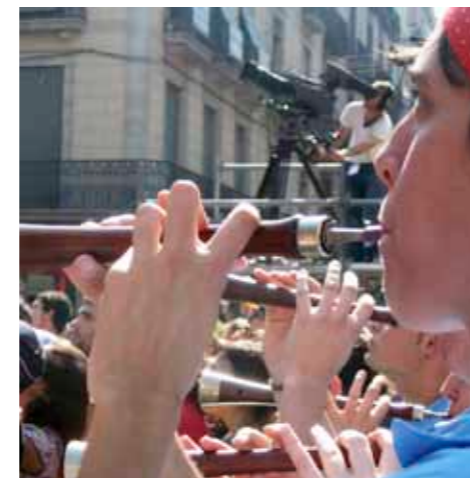
Al·lots de Llevant, Agelets del Vallespir, Bordegassos de Vilanova, Capgrossos de Mataró, Castellers d'Altafulla, Castellers d'Esparreguera, Castellers d'Espugues, Castellers de Badalona, Castellers de Barcelona, Castellers de Caldes de Montbui, Castellers de Castelldefels, Castellers de Cerdanyola, Castellers de Cornellà, Castellers de la Sagrada Família, Castellers de la Vila de Gràcia, Castellers de les Roquetes, Castellers de Lleida, Castellers de Mallorca, Castellers de Mollet, Castellers de Rubí, Castellers de Sabadell, Castellers de Sant Cugat, Castellers de Sant Feliu, Colla Castellera de Sant Pere i Sant Pau, Castellers de Santa Coloma, Castellers de Sants, Castellers de Solsona, Castellers de Terrassa, Castellers de Vilafranca, Castellers del Poble Sec, Castellers del Riberal, Colla Castellera de Figueres, Colla Castellera Ganàpies de la UAB, Colla Castellera Jove de Barcelona, Colla Castellera la Global de Salou, Colla Castellera Nyerros de la Plana, Colla Jove de Castellers de Sitges, Colla Jove de l'Hospitalet, Colla Jove Xiquets de Tarragona, Colla Jove Xiquets de Vilafranca, Colla Jove Xiquets de Valls, Colla Vella dels Xiquets de Valls, Margeners de Guissona, Marrecs de Salt, Matossers de Molins de Rei, Minyons de l'Arboç, Minyons de Terrassa, Nens del Vendrell, Nois de la Torre, Passarells del TCM, Pataquers de la URV, Sagals d'Osona, Salats de Súria, Tirallongues de Manresa, Torraires de Montblanc, Xerrics d'Olot, Xicots de Vilafranca, Xics de Granollers, Xiquets de Reus, Xiquets de Tarragona, Xiquets del Serraló.

EL VESTUARI

Els Moixiganguers d'Igualada actualment porten una camisa folgada de color morat, una faixa negra, un mocador vermell amb punts blancs i uns pantalons blancs ajustats. El mocador a vegades se'l posen al cap, d'altres a la cama o a la cintura. Això ho fan perquè als qui pugen els sigui més fàcil i puguin repenjar els dits del peu en el mocador.

LA MÚSICA

La música de les gralles indica l'evolució del castell, tant a l'hora de carregar com de descarregar. El grup es compon de grallers i tabalers. La peça que toquen durant l'evolució del castell s'anomena "toc de castells". Completat el castell, es comença a tocar la baixada, fins arribar a la sortida, que indica que el castell ha estat descarregat satisfactòriament.

POM DE DALT

Dosos, acotxador i enxaneta.

TRONC

Segons, terços, quarts, quintes.

PINYA

EL POM DE DALT

El pom de dalt són els tres últims pisos del castell. S'anomenen dosos, acotxador i enxaneta.

Els dosos són els més grans del pom de dalt.

L'acotxador és el més petit de tot el castell. Es col·loca a sobre dels dosos, posant un peu a cada dos i agafant-se als braços. En aquesta posició ha d'esperar que l'enxaneta li passi per sobre.

L'enxaneta és el nen o la nena que forma l'últim pis.

Són els nens i les nenes que formen l'últim pis d'un castell. Un castell no es considera carregat fins que l'enxaneta no posa els dos peus sobre els dos dosos i passa per sobre de l'acotxador. Posteriorment ha d'alçar el braç i fer l'aleta.

TIPUS DE CASTELLS

Els castells són torres humanes que es construeixen tradicionalment, des de fa més de dos-cents anys.

Anomenem els diferents castells segons les persones que hi ha a cada pis i el nombre de pisos que hi ha.

Els pilars són castells d'una persona a cada pis.

Les torres són castells de dues persones a cada pis.

Les agulles són pilars que pugen dins d'un castell.

El castell té tres parts: la pinya, el tronc i el pom de dalt.

LA PINYA

La pinya és el primer pis d'un castell i la formen tots aquells castellers que toquen de peus a terra, subjectant i aguantant els baixos i el segon pis. Cada casteller té una posició específica. És molt important fer una bona pinya per poder dur el castell fins al final amb èxit.

Quan hi ha dos pisos de pinya, l'un es diu "folre" i l'altre "manilles".

EL TRONC

El tronc és la part del mig del castell. Va des de la pinya fins al pom de dalt.

Consta de:

Els segons: són els que surten immediatament de la pinya.

El pis de terços: són els que realment dominen el castell.

Els quarts; són molt més lleugers per tal d'afavorir l'estabilitat del castell.

Els focs artificials tenen molta tradició a les ciutats i pobles de Catalunya. Agraden a tothom i es tiren quan hi ha festa, en places i carrers, generalment de nit.

Els nens i nenes de la classe de tercer han escollit aquest aspecte de la Festa Major per aprofundir-hi.

El treball que s'ha realitzat ha partit d'un seguit de preguntes que han proposat ells mateixos. Com és un petard per dins? D'on surten els colors dels petards? Com s'organitza un piromusical? Quin és l'origen dels focs artificials?

S'han organitzat diferents grups de recerca d'informació i de treball. Hem comptat amb la col·laboració d'en Salvador Puig, del grup de Diablers Mal Llamp, que va venir a la classe per explicar-nos els seus coneixements sobre el tema, i també de la Pirotècnia Igual, que desinteressadament ha facilitat informació i imatges de diferents espectacles realitzats.

Aquest és el resultat del nostre treball. Esperem que trobeu resposta als vostres interrogants.

Dolors Casajoana

COM S'ORGANITZA UN ESPECTACLE?

Per fer focs artificials es fan servir morters (tubs). Aquestes peces es posen fixades a terra perquè contenen materials que exploten i són perillosos. A dins hi ha les bombes (petards de colors). Els morters també contenen un cable, que fa una guspira per encendre la metxa, i la pólvora fa que les bombes s'enlairin. Es comuniquen per cables elèctrics i ones de ràdio, i tot comença quan el mestre pirotècnic prem el botó de la consola.

Un espectacle petit es prepara en un dia. Un de gran, en una setmana. En quatre o cinc minuts tot s'ha acabat.

Sempre s'ha de deixar una zona de seguretat perquè ningú no prengui mal. De vegades un petard pot provocar algun accident.

QUINA FORMA TENEN?

1. Serps

2. Palmeres

3. Tro i cabellera

4. Focs fixos

5. Pluja de colors

COM ES FAN ELS COLORS?

Els diferents colors dels focs artificials s'obtenen controlant la temperatura dels elements químics. El sodi produeix un to groc brillant, l'estronci és l'element per fer el color vermell, el verd s'obté amb el bari i el verd maragda amb el coure. Amb el cesi s'aconsegueix la llum porpra, i amb el potassi el magenta.

QUÈ HI HA DINS?

UNA MICA D'HISTÒRIA

A L'ANTIGUITAT

Els xinesos són els primers a fer focs artificials. Llençaven tiges de bambú al foc perquè explotessin. Aquestes tiges feien soroll i de vegades aixecaven cendres.

AL SEGLE X

Els xinesos van inventar la pólvora negra, una barreja de carbó, salnitre i sofre, per llançar focs artificials. I també van inventar bales de canó.

AL SEGLE XIV

Els àrabs van introduir la pólvora a Catalunya. La feien servir en les batalles per impulsar projectils.

ALS S. XV I XVI

Es comencen a fer focs artificials per les festes. València és un dels llocs on es fa més material pirotècnic.

AVUI DIA

Les festes majors acaben sempre amb un castell de focs, i també es fan correfocs.

RECORDS DE FESTA MAJOR

1-12 anys · Educació Infantil i Primària

Aquest curs, el nostre carnaval ha estat especial. Aprofitant el treball que tota l'Escola ha realitzat sobre la Festa Major, hem pensat a celebrar la 1a Festa Major de les Escoles de l'Ateneu.

Vam encetar la festa amb la visita d'unes autoritats improvisades totalment voluntàries, de mà de les famílies i dirigides per un secretari esbojarrat de l'Ajuntament. A continuació, vam disposar d'una colla d'actes d'allò més divertits i variats.

Els Castors ens van oferir un bon vermut amb tota classe de begudes, patates fregides, hamburgueses, blat de moro, olives... Després vam gaudir d'una arrossada popular i d'unes maduixes amb nata per acabar-nos d'atipar. El dinar va anar a càrrec de la Llar d'Infants.

Amb la panxa plena vam anar de cercavila, on els gegants i els músics van ballar i picar de mans. Aquesta vegada van ser els nens i les nenes de les Àguiles i les Aranyes els encarregats d'oferir-nos aquest espectacle.

Què seria d'una Festa Major sense les atraccions? Els infants de Parvulari es van posar ben mudats per pujar als cavallets. Els Isards ens van oferir un bon correfoc, on uns diables que feien més por que goig se'ns tiraven al damunt. Més suaus van ser les Gavines, que ens van fer un ball de dracs. Però... oh!, el castell de focs de les Puputs ens va anunciar que la Festa Major havia arribat a la fi.

Una vegada realitzats tots els actes, famílies, mestres i infants vam acabar fent un gran ball popular.

Els mestres de l'Escola

PER QUÈ CELEBREM LA FESTA MAJOR?

1-12 anys · Educació Infantil i Primària

Per què celebrem la Festa Major? Com va sorgir? Què en pensen els nens i nenes?

Les respostes que veureu aquí són el resultat de les converses col·lectives que s'han dut a terme a les classes, fruit de les idees que sorgeixen dels nens.

Cada edat té una manera diferent de respondre, hi ha hipòtesis més versemblants que d'altres. No hi ha respostes bones o dolentes, sinó pensaments i idees.

Us convidem a llegir-ho i us animem a continuar la conversa en família.

Els mestres de l'Escola

3-4 anys

- Perquè surtin els gegants i els capgrossos d'Igualada.
- Per fer festa.
- Perquè celebren la festa d'estar contents.
- Per fer passejar l'Aguila.

4-5 anys

- Perquè, quan no és Festa Major, els gegants no es mouen.
 - Però quan és la Festa Major, els gegants ballen i els dimonis tiren petards.
 - Perquè la gent s'ho passi bomba!
- Per posar llums a les cases i banderes pel carrer.

5-6 anys

- Perquè així trobem els amics i podem ballar junts.
- Perquè els nens puguin escoltar música.
- Perquè la vida sigui més divertida.

6-7 anys

- Perquè els nens i els pares es diverteixin.
- Perquè tots els que estiguin allà s'ho passin bé.
 - Perquè la gent s'animi a sortir al carrer.

7-8 anys

- Perquè és una tradició catalana i sempre ho hem fet.
- Per celebrar alguna cosa important que va passar fa temps.
- És una festa que fa una vegada l'any tota la gent d'un poble o d'una ciutat.

8-9 anys

- És un dia de festa per parlar de la ciutat.
 - Algú s'ho va inventar per fer una festa, es deia Bartomeu, i els seus fills ho van celebrar sempre.
 - Ho fan per poder celebrar quan es va construir el poble.
- A l'hivern els gegants no podrien sortir, es poden fer malbé amb el fred.

9-10 anys

- Per recordar les tradicions antigues.
- Perquè la gent es pugui reunir, trobar.
- És una tradició antiga per celebrar una cosa bona.
- Perquè és el sant del patró de la ciutat.

10-11 anys

- Perquè les persones estiguin més alegres.
 - Per reunir tota la gent d'Igualada.
 - Perquè la vida sigui més divertida.
- S'ha de desconnectar una mica del món.

11-12 anys

Per fer córrer la imaginació

Per despenjar-te de la feina.

Perquè la gent es vol reunir. És una manera de moure la gent.

LES FESTES MAJORS ARREU DE CATALUNYA

Escola Anòia

Per saber com són les festes majors a Catalunya, nosaltres hem analitzat les festes de quatre localitats diferents: tres de molt similars, ja que són capitals de comarca de la Catalunya interior, i una amb molts menys habitants i sense el rol de capital. Es tracta d'Igualada, Manresa, Vilafranca del Penedès i Santa Eugènia de Berga.

Hem vist que en els quatre casos hi ha coincidències, i que aquestes coincidències deuen ser la base de les festes majors catalanes:

1) La majoria se celebren durant l'estiu o en èpoques de bon temps, perquè això facilita les activitats exteriors i de relació amb la resta de vilatans.

2) En totes s'aprecia un component religiós: veneració del sant/santa patró/patrona, i hi ha misses commemoratives.

3) En totes es desenvolupen activitats de caire tradicional: sardanes i, en les localitats més grans, se segueix la tradició castellera.

4) En totes hi participa la imatgeria popular catalana sota la forma, sobretot, de gegants i de capgrossos.

5) S'hi celebren tota mena d'activitats lúdiques

destinades a nens i a joves; en alguns casos, fins i tot compten amb la col·laboració o amb l'organització d'entitats juvenils.

6) Hi ha activitats esportives, que solen centrar-se en la celebració de tornejos; algunes d'aquestes activitats tenen un caire també popular, com és el cas de la petanca.

7) Es fan activitats pròpiament culturals: veiem que les dates de la Festa Major s'aprofiten per a la inauguració d'exposicions, xerrades, conferències, etc., així com per a representacions teatrals o altres actes culturals.

8) Sempre hi ha, com a mínim, un ball de

Festa Major, que sol desenvolupar-se en el dia central de la festa.

Hem observat que a la localitat més petita el volum d'activitats és menor i el desenvolupament està més concentrat en un espai, mentre que a les poblacions més grans la localització de les activitats es diversifica, de manera que es pot aconseguir arribar a la totalitat de la població.

Manresa

Manresa

Sta. Eugènia

Sta. Eugènia

Vilafranca del Penedès

Igualada

Igualada

Igualada

Pollets: Lluna Càlich, Anna Solé, Robert Tudela, Mila Valldaura **Aneguets:** Marc Carrillo, Clàudia Casas, Adrià Contreras, Marina Graells, Arnau Hernández, Laia López, Gal·la Lubián, Sira Martí, Arnau Martínez, Eudald Sabaté, Guiu Torres **Pingüins:** Emma Alonso, Martina Busquets, Roger Carles, Jofre Compte, Laia Fontanals, Vinyet Llorens, Elsa Nolla, Gerard Orobitg, Èric Poch, Marc Roig, Pau Zamora **Formiguetes:** Georgina Alsina, Blanca Arcarons, Tina Badia, Gerard Burgstaller, Jordi Busqué, Aina Camps, Nelly Cepeda, Paula Domènech, Jana Expòsito, Ona Fernández, Jordi Garcia, Abril Garcia, Arnau González, Marina Gutiérrez, Albert Jiménez, Guillem Jiménez, Xavier Nogales, Aina Pastor, Carla Rodríguez, Jordi Salvador, Queral Trias, Urgell Tudela **Conillets:** Pau Jaume Aguilar, Basma Al Gannoufi, Sam Angullo, Alèxia Bustos, Octavi Càlich, Lola Carner, Gael Delgado, Laia Enrich, Victor Giménez, Alba Graells, Bruna Grau, Dídac Gumà, Ouweyss Hafiane, Anwar Jouhari, Esmahan Lazreg, Jana Martí, Sami Moufti, Duna Munné, Anna Nolla, Jou Parramona, Violeta Pelfort, Elba Roca, Arnau Sanahuja, Júlia Sendra, Blanca Tomàs, Unai Vila **Ocells:** Kaoutar Abati, Elise Alonso, Biel Berrocal, Guillem Brunet, Nil Camps, Amarilis Castro, Isabel Enrich, Roc Esteve, Aleix Garcia, Gaizka Garcia, Marwan Hmama, Carla Jiménez, Iona Lubián, Bruna Martínez, Ton Méndez, Oriol Minguito, Jan Palà, Marc Pelfort, Octavi Prades, Ona Sellarés, Miquel Solé, Rami Talaà, Hayat Tanjaoui **Leons:** Younes Abati, Fiona Angullo, Laura Batalla, Andrea Bolaños, Maria Campos, Clàudia Carrillo, Lena Casas, Aidé Compte, Judit Graells, Lena Gusi, Marouan Lazreg, Ruth López, Laia Monroig, Marc Morrerres, Adrià Nogales, Clara Nolla, Jan Parramona, Abel Perdomo, Arnau Poch, Rawya Oubari, Aya Saouir, Sira Subirana, Enric Tomàs, Carola Trias **Àguiles:** Joan Blaya, Ariadna Busqué, Bru Carner, Oriol Carol, Berta Claramunt, Ahmad Chergui, Mamadou Saliou Diallo, Cristina Díaz, Armand Enrich, Bernat Esteve, Natàlia Garcia, Gina Grau, Quim López, Biel Llenas, Alba Margets, Júlia Penalba, Júlia Prades, Xènia Prat, Martina Prats, Mariane Roca, Martí Salut, Bernat Torras, Lluç Torras, Marina Vidal **Aranyes:** Cristina Batalla, Àlex Bolaños, Cèlia Carles, Aina Carpi, Rut Castellano, Alexander Castro, Eduard Cos, Amadou Diallo, Bartomeu Enrich, Guillem Figueras, Oriol Fornaguera, Nicolau Gassó, Eva Ger, Roc Gumà, Mireia Gutiérrez, Aina Hornas, Jordi Li, Francesc Martínez, Aina Monclús, Pau Palà, Adrià Planell, Ot Reixach, Martí Roig, Èric Soler, Àlex Tatti **Puputs:** Janna Abulí, Ona Albiol, Èric Alcoberro, Martí Arcarons, Mamadou Saidou Bah, Arnau Brunet, Armand Brunet, Nil Cos, Helena Enrich, Jordi Gibert, Khaoula Johuari, Marta López, Carla Llavall, Biel Méndez, Nil Morrerres, Pol Pelfort, Aina Poch, Jana Pouget, Jan Prats, Ernest Pujadó, Jana Ribera, Dàmaris Rosa, Mohamed Saouir, Steyvorn Sterling, Arnau Tomàs, Laia Torras **Gavines:** Joan Albareda, Marc Bacardit, Pol Calvet, Quim Caparrós, Lena Carles, Marc Carol, Gerard Casas, Quim Cirera, Maria Claramunt, Carlota Cos, Isidre Enrich, Gil Esteve, Arnau Fornaguera, Chaimae Gartite, Jordina Gassó, Albert Graells, Soufiane Hmama, Júlia Margets, Jana Monroig, Anas Moufti, Mercè Pujol, Laia Ribera, Aniol Sellarés, Jin Serarols, Oriol Vidal **Isards:** Ian Albiol, Ton Alcoberro, Pol Arcarons, Gerard Bacardit, Carla Blaya, Omar Budesca, Carlota Claramunt, Ramon Enrich, Mònica Estruch, Gerard Garriga, Albert Ger, Biel Hornas, Carla López, Aida Llavall, Èlia Llenas, Abderrahim Oubari, Arnau Pineda, Sergi Planell, Albert Poch, Sara Prats, Rafael Rosa, Cesca Vidal, Ye Jiang **Castors:** Paula Berrocal, Elsa Bisbal, Roc Caparrós, Jana Carles, Carlota Cerón, Ricard Citoler, Baldiri Gassó, Biel Jorba, Carla Lampreave, Cesca Marcet, Gerard Marimon, Martina Pelfort, Laia Pla, Laia Pouget, Adrià Pujadó, Max Reixach, Júlia Salut, Marc Sayavera, Laia Sellarés, Kseniia Sklyarova, Roger Soriano, Hanan Tanjaoui, Violeta Torras, Gal·la Torrents, Sara Ventura **Mestres:** Anna Jorba, Mònica Cazalla, Alba Colell, Mercè Franquesa, Laura Soto, Laura Palet, Alícia Bolaños, Brigitte Escolar, Anna Tomàs, Mireia Marsal, Celia Gallardo, Juanjo Angullo, Rosa Maria Majoral, Rosa Maria Lacueva, Sílvia Junyent, Estela Claramunt, Dolores Casajoana, Assumpció Vila, Ester Cucurella, Fina Fernández, Rosa Viladiu, Montserrat Cardona, Dolores López, Francesc Vidal, Montse Arévalo, Crystal Jones **Escola Anòia:** Paula Cañero, Ivette Cruz, Guillem Graells, Pau Cuatrecasas **Personal no docent:** Concepció Pàmies, Josep M. Ninot, Antònia Esteller, Anna Baldomà i AMPA.

Gran Bretanya, 45, nau 2 > Pol. Indus. Les Comes > 08700 IGUALADA
Telèf./Fax: 938 041 838 - tintaprint@tintaprint.net

Deixa't assessorar

Avda. Barcelona, 46 baixos - 08700 Igualada
Tel./Fax 93 803 22 96 www.Llongueras.com
e-mail - llonguerasigualada@llobart.cat

GEOPROJECTES

- Estudis Geotècnics.
- Consultors Geotècnics
- Geotermia
- Topografia
- Peritatges

TECNI-POU S.L.

- Localització aigües subterrànies
- Legalització de pous, fonts

geotecnia@geoprojectes.net
C/ Esquiladors, 29 bis-bxs •Tel/Fax. 93 803 09 43• 08700 Igualada

El seu dibuix...

...la teva joia

TRIAS
JOIERIA-RELOTGERIA
www.trias-shop.com

Mobiliari de cuina i equipament

C./ Lleida, 19
08700 IGUALADA
Barcelona
Tel. 93 803 55 05
Fax. 93 803 55 05

e-mail:
valmor@anota.net
xoane

+salutDental

Odontologia general
Periodòncia
Estètica
Implantologia
Protesis
Odonatopediatria
Ortodòncia
Cirurgia oral
Endodòncia
Odontologia preventiva

Av. Balmes, 30
08700 Igualada
Barcelona
Tel. 93 803 92 32
salutdental@salutdental.cat
www.salutdental.cat

Serralleria Brunet
des de 1947

Forja artística
Acer inoxidable
Treballs especials
Manteniments industrials

Av. Àngel Guimerà, 36 - Tel.93 803 08 27 Fax.93 805 06 90 - 08700 IGUALADA
serralleriabrunet@hotmail.com

Delegació Barcelona:
C/ Folguerotes, 24 baixos. 08022 Barcelona
Tel. 931 862 645

Curtidos Badia, S.A.
Fundada al 1889

NYTTT desing & communication studio

Carrer Òdena 47 / 08700 Igualada (BCN) / +34 938 037 938 / nytt@nytt.cat / www.nytt.cat

JM
infosistemes

programació
software
internet
formació
hardware
reparació
sistemes gis

ctra. manresa, 42
08700 igualada
t. 93 803 92 64
info@jm-i.net
www.jmiwebs.com

ALUMINIS CRISTALLERIA Carlos

ALUMINIS - VIDRES EN GENERAL - CLIMALITS - TENDALS
MOTORITZACIONS PERSIANES I PORTES

C/ Del Pare Claret, 3 - 08788 Vilanova del camí
Tel. 93 803 79 24 cristalleriacarlos@gmail.com

sita murt/

Outlet Slow
Sor Rita Mercader 22
08700 Igualada
www.sitamurt.com

SOCIAL PARTNERS

Corredoria d'Assegurances

C/ St. Josep 99 Baixos
08700 IGUALADA
T: +34 93 805 05 37
F: +34 93 805 52 32
info@socialpartners.net

alcoberro fusteria

Polligon Industrial "Les Comes"
C/ de la Gran Bretanya, 6 Nau 3B
Tel./Fax. (93) 805 10 14
0700 IGUALADA Barcelona

AMIDA 4 ENGINYERIA

- Automatització de maquinària
- Control de processos industrials
- Sistemes robotitzats i servomotoritzats
- Enginyeria, programació i suport tècnic

Edifici ig-nova Tecnoespai T 938 036 833
Av. Barcelona 105 F 938 040 364
08700 Igualada (BCN) www.amida4.com

GRUP CARLES
La solució excel·lent i de confiança

Innovació i internacionalització
Gestió (fiscal, laboral i comptable)
Enginyeria i medi ambient
Jurídic
Auditoria
Assegurances
Social Media

Rambla Sant Ferran, 45 / 08700 Igualada / Tel. 938 017 220 / www.gcarles.com
Igualada - Barcelona - Capellades - Reus - Vic

- electricitat
- aigua
- climatització
- energia solar
- geotèrmia
- domòtica
- descalcificadors
- piscines

igra.

Tel. 93 805 04 65

econorai.

pintures planell

des de 1927 al seu servei

pintura plàstica ecològica
sense olor

15L 4L 750ml

INTERIOR/EXTERIOR BLANC

DISTRIBUIDOR EXCLUSIU A L'ÀNGLIA:
PINTURES PLANELL SA AV. BARCELONA, 121 IGUALADA TEL. 93 805 06 25 www.pinturesplanell.cat

99%
espais

traduïm il·lusions en espais

xavi pelfort

interioriste | bruc, 39, àtic | 08700 Igualada | 938068597 | 616941674 | 99espais@gmail.com

Jordi Pineda

aigua • llum • gas

Mobil 690 731 100
Tel. 938 035 505
jpinedatom@hotmail.com

Ueida, 4
08700 IGUALADA (Barcelona)

el
CLOT
del
CLOS

EL CLOT DEL CLOS - Albert Aisina
C/ DEL CLOS, 53,
08700 IGUALADA - Pallès Catalans
Telf. 93 804 87 45 - eiclotdelclos@gmail.com

TAVERNA CATALANA

FARMÀCIA
Verdés i Casas

+CONSELL DIETÈTIC
+FORMULES MAGISTRALS
+DETERMESTIONS
SAMBOLICIES
+HOMEOPATIA
+PLANTES MEDICINALS
+DERMOFARMÀCIA
+ORTOPÈDIA MENOR

SOLEDAT 119 - 08700 - IGUALADA (BCN)
TELEFON: 93 803 02 97 FAX: 93 803 94 73
e-mail: ccasas001@cofb.net

carrer st. jaume, 1 - igualada - bcn - 938033023

jordi pelfort i roset
perruquer

aire

La
Renda
Urbana

Al servei de la Propietat Immobiliària

Rambà Nova, 24 - 08700 Igualada - Tel 93 803 05 86 - Fax 93 803 07 04
info@rendaurbana.com www.rendaurbana.com

eria pintures bricolatge
perfumeria ferreteria
intures drogueria ferrete

C/ Pare Tous Soler 12, 20, 24
Tel. 93 803 23 68 Fax. 93 701 59 87
08700 IGUALADA

Mercat la Masuca 171-174
Tel. 93 804 68 07 08700 IGUALADA

Antiga N-II Km 557,5
Pol. Ind. Pla de les Gavarreres
Tel. 93 803 23 68 Fax. 93 701 59 87
08711 ÒDENÀ
www.drogueriariiba.com

RIBA

FORN DE PA I PASTES
JAUME I VICENÇ

Tel. 93 803 03 74
c/ Gabriel Castellà, 14 - 08700 IGUALADA

XAVI TUDELA

647 507 314
xavitudela@gmail.com

P A L E T A

PentinArt
by Noèlia

HORARI:
De dimarts a divendres
de 9.30h a 19h.
Dissabte de 9 a 13h.

C/ Sta. Caterina, 39, local int. 2 (La Isabela)
Tel. 93 803 57 59
08700 IGUALADA

Isabel Cano Franco
Nuria Julià Cano
Advocades

Pare Carles de Barcelona, 8
08700 Igualada, Barcelona
Tel. 93 803 72 05

Fax 93 803 72 05
isabelcano@icab.es
nuriajulia@icab.es

El café
de
l'Ateneu

El café de l'Ateneu S.L.
C/Sant Pau, 9
08700 Igualada
Tel. 93 804 00 78 / cinto@ya.com

AQUALATA

Llibres • material escolar • Dvd • Revistes

c/ Sant Josep, 14. 08700, Igualada (BCN) Tel: 93.805.10.29
llibreria.aqualata@teletel.es

autocars
GIBERT
servei discrecional

GG

www.autocarsgibert.net
tel. 93 801 74 46 Igualada

www.artdelaterra.cat
quadres pintats a mà info@artdelaterra.cat

Pol. Ind. "Les Comes" C/ França, 13 (Cantonada Gran Bretanya)
08700 IGUALADA (Barcelona)
Tel. 93 803 35 54 · Fax 93 804 38 66
www.comercialgodo.com · info@comercialgodo.com

Patim, patam, vi blanc
Escoles de l'Ateneu Igualadí
Núm. 29, 2012

Il·lustració portada: Albert Ger
Disseny gràfic i maquetació: N Y T T studio
Impressió: Tintaprint S.L.

Amb la col·laboració de:

